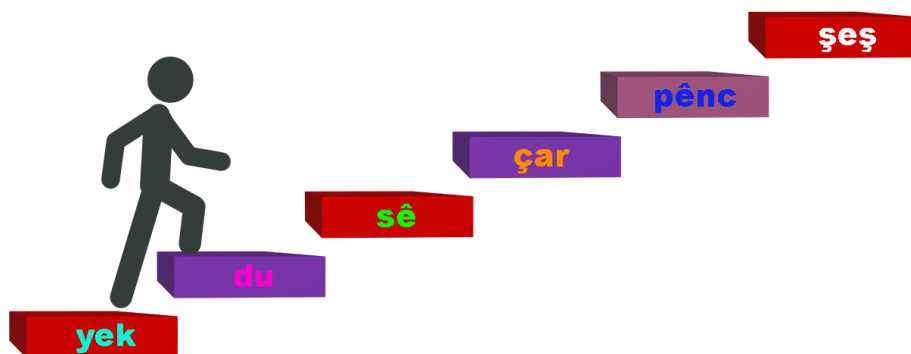

Hesen Huseyîn Denîz

FÊRBÛNA KURDÎ

PÊNGAVA YEKEM

FÊRBÛNA KURDÎ

PÊNGAVA YEKEM

(Çapa 2013an: Weşanxaneya Berfîn-Almanya)

Amadekar - Nivîskar:
Hesen Huseyîn Denîz

Perwerde: 01 / 13

Gerînendeya Weşanê:
Eslîxan Yildirim

Sererastkirin:
Eslîxan Yildirim

Berg û Rûpelsazî:
Hesen Huseyîn Denîz
(www.zimanekurdi.ch)

Çapa Yekem:
Weşanên Azad, 2019

Wênexêzî:
Elif Balci û ji ser tevna înternetê

Çapxane:
İmaj Matbaacılık Reklam ve Yayıncılık
San. Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Litros Yolu Sk. No:2-4
2. Matbaacılar Sitesi 4NB15
Topkapı - İstanbul
Sertifika No:26954

ISBN: 978-605-81463-2-7
Sertifika No: 40407

Navnîşan:
AZAD YAYINEVİ
Viranşehir Mah.
34330. Sk. No: 15 A/4
Mezitli / Mersin

Web: www.wesanxaneyaaazad.net
E-mail: agahi@wesaxaneyaaazad.net

© Mafê wê parastî ye.
© Ji bilî danasîne bêyî destûr bi tu awayî nayê kopîkirin û nayê belavkirin.

FÊRBÛNA KURDÎ

PÊNGAVA YEKEM

Hesen Huseyîn Denîz

Li Stilîla Nisêbînê jidayik bûye. Xwendegehên xwe li Serêkaniya Rihayê, li Stenbol û li Nîgdeyê qedandiye. Ji ber xebatên şoreşgerî di dema cûntaya leşkerî ya salên heştêyî de li zindana Amedê maye, piştî hatiye berdan têkoşîna xwe bi awayên cuda domandiye. Piştî salên du hezarî li Başûrê Kurdistanê û li wargeha penaberên Kurd demekê dersên Kurdî dide, şûnre derbasî Swîsre dibe. Ji wê demê ve li Swîsre mamosteyiya zimanê Kurdî dike û bi xebatên xwe hîndekariya Kurdî li vî welatî daye fermîkirin. Dervêyî mamosteyiyê ew karê wergerê û nivîskariyê dike. Ew endamê PENa Kurd û endamê saziya nivîskarên Swîsre ye.

Pirtûkên Hesen Huseyîn Denîz ên heta niha hatine çapkirin:

- 1-Hêvî Her Dem Heye I - Roman
- 2-Hêvî Her Dem Heye II - Roman
- 3-Rênîşanêra Vegotina Kurdî - Rêziman û kompozîsyon
- 4-Canê Hez Dike - Çîroka ji bo zarokan
- 5-Ro û Zê - Ji çîrokên gelêrî
- 6-Mirovê Bê Derd - Ji çîrokên gelêrî
- 7-Serpêhatiyên Penabertiyê-Serboriya penaberên Wargeha Mexmûr
- 8-Can Huseyîn - Biyografiya şehîd Huseyîn Denîz - bi Tirkî
- 9-Huseyîncan - Biyografiya şehîd Huseyîn Denîz - bi Kurdî
- 10- Ji çîrok û çîvanokên Kurdan- Ji çîrokên klasîkî yên Kurdan
- 11-Pêngava Yekem - Pirtûka hînbûna Kurdî
- 12-Fêrbûna Hêsan - Pirtûka hînbûna nivîsa Kurdî
- 13- Pêkenokên Kurdî
- 14- Dilo û Canê - Çîvanok

Web: <https://wesanxaneyaaazad.net>

E-Mail: agahi@wesanxaneyaaazad.net

**Ez vê pirtûkê diyarê giyana
mamosteyên nemir
Mûsa Anter û Huseyîn Denîz dikim.**

*Mamoste û xwendekarên hêja û delal,
ev pirtûka di destê we de, ji bo fêrbûna
zimanê Kurdî - Kurmancî hatiye
amadekirin. Kesên nû dest bi naskirina
tîp, peyv û hevokan dikin û nivîsandin û
xwendinê nû fêr dibin dikarin li ser vê
pirtûkê, alfabeya Kurdî û mijarên
bingehîn ên jiyana rojane hîn bibin.
Di her rûpelê de tiştê hatiye nivîsîn divê
bi deng were xwendin û li ciyê vala yê
binê rûpelê ji nû ve were nivîsîn ku
hînbûna dev û guh û dest û çav bi hev re
çêbibe.
Di ravekirina peyv û hevokan de, divê
mamoste bi mînakdayîn wateya peyv û
hevokan bi xwendekaran bide têgihiştin.
Her wiha ji bo kesên dixwazin bê
mamoste fêr bibin jî, di pirtûkê de gelek
wêne hatine bicîkirin û ji bo her tîp an
peyva tê fêrkirin li hemberê wêneyê wê
heye. Dema mirov li wêneyî dinêre,
dizane bê mijar li ser çi ye û bi vê
sedemê pirtûk hêsentir dibe.
Serkevtin be!*

NAVEROK

1. ALFABEYA KURDÎ - KURMANCÎ	12
2. MALBAT	46
3. CÎNAVKÊN KESANE	49
4. CÎNAVKÊN XWEDÎTIYÊ	57
5. ALAVÊN LI XWENDEGEHÊ Û LI MALÊ	65
6. CÎNAVKÊN ŞANÎDANÊ	70
7. AJAL	79
8. HIJMAR	82
9. ŞÎNAYÎ Û FÊKÎ	100
10. RENG	103
11. XWARIN Û VEXWARIN	111
12. DEM Û MEH	117
13. LÎSTIK	154
14. ÇÎROK Û ÇÎVANOK	158
15. STRAN	181
16. WÊNEXÊZÎ, BOYAXKIRIN Û JÊKIRIN	189
17. XWENDIN	197
18. SERSAL, NEWROZ, BÛKA BARANÊ, ZÛGOTINK Û METELOK	210
19. ÇANDA KURDAN	217
PÊVEK	231

Ji bo mamosteyên li ser vê pirtûkê dersan bidin BERNAMEYA FÊRKIRINÊ YA SALEKE XWENDEGEHÊ YA KURDÎ-KURMANCÎ

1. Fêkirina Alfabeya Kurdî

Tîpên alfabeyê di nava peyvan û hevokên hêsan de bidin fêkirin (hînkirin). Ji bo kesên peyvan nas nakin wêneyan bi kar bînin. Xwendekar bila ji bo xwe kartên biçûk ên fêrbûnê çêbikin. Li aliyekî kartê peyvê bi Kurdî, li aliyê din an bi zimanekî din binivîsin an bi wêneyê peyvê diyar bikin.

2. Fêkirina axaftin û xwevegotinê:

a) Axaftina li ser endamên malbatê .

b) Danasîna xizmên nêz ên malbatê.

c) Bikaranîna cînavkên kesane.

ç) Bikaranîna cînavkên xwedîtîyê.

d) Bikaranîna cînavkên şanîdanê.

e) Nasîna alavên li xwendegê û li malê.

(Alavên li xwendegê û li malê bi riya wêneyan bidin nasîn. Ji bo wê lîstika dawî ya di pêveka yekê de bi kar bînin. Wêneyan şanî wan bidin û ew bila navê wan bibêjin. Wêneyan bidin wan û bila ew li binê wan navê wan binivîsin.)

ê) Ajalên zêde tên nasîn bidin hînkirin. (Ji bo wê lîstika dawî ya di pêveka duyê de bi kar bînin. Wêneyan şanî wan bidin û ew bila navê wan bibêjin. Wêneyan bidin wan û bila ew li binê wan navê wan binivîsin.)

3. Fêkirina pêdiviyên jiyana rojane:

a) Fêrbûna hijmaran (Destpêkê ji yekê heta dehan û piştê ji dehan heta bîstê bidin fêkirin.)

b) Şînayî û fêkî (Ji bo wê lîstika dawî ya di pêveka sêyê de bi kar bînin. Wêneyan şanî wan bidin û ew bila navê wan bibêjin. Wêneyan bidin wan û bila ew li binê wan navê wan binivîsin.)

c) Rengên bingehîn û yên têperînê bidin nasîn (Ji bo vê di pêveka çarê de strana rengan bidin fêkirin.)

ç) Xwarin û vexwarinên Kurdî li gor danên rojê bidin hînkirin.

d) Demên rojê, meh, sal û demsalan û bikaranîna demjimêrê li ser wêneyên saetan bidin fêkirin.

4. Destpêkirina xwendin û nivîsandinê:

a) Xwendekar bila bixwînin û binivîsin. (Xalên li jêr dikarin alîkariyê bidin we.)

b) Xwendina çîrokên:

- Şêr, Piling û Rovî
- Gur û Heft Karik
- Ker û Hêştir
- Kew û Rovî
- Şahmaran

5. Mûzîk

Stranên hêsan bi alîkariya amûrên mûzîkê bidin fêrkirin:

- Zimanê Kurdî
- Malan Bar Kir
- Ha Gidî Mişko
- Şemamê
- Sirûda Netewî Ey Reqîb
- Newroz

6. Lîstik

Lîstikên Kurdî

- Kerka Kera Ço.
- Çavgirtînk (Dikarin ji Zarok Tv bidin temaşekirin.)
- Destmalka Min Li Paş Kê.

7. Wêne

- a) Bi riya wêneyan hînkirina navê tiştan.
- b) Bi riya wêneyan lîstina lîstika bi bîr bîne.
(Di pêvekê de.)

Serkevtin ji mamoste û xwendekaran re.
Hesen Huseyîn Denîz

www.zimanekurdi.ch

1. ALFABEYA KURDÎ-KURMANCÎ NAS BIKIN

Alfabeya Kurdî nas bikin.
Tîpan yek bi yek bixwînin.
Peyvan bixwînin û wan
li ciyên vala binivîsin.

A a

av

ax

agir

adar

Azad avê vedixwe.

.....

.....

.....

.....

.....

B b

bizin

ba

bar

baran

Bizin giya dixwe.

.....

.....

.....

.....

.....

C c

cawbir

caw

cil

cûm

Cawbir kaxezê dibire.

Ji cawbir re meqes jî tê gotin.

.....

.....

.....

.....

Ç ç

çav

çay

çar

çente

Mirov bi çavên xwe
dibîne.

.....

.....

.....

.....

D d

dest

dev

diran

daristan

Destê min biçûk e.

.....

.....

.....

.....

.....

E e

ewr

ez

em

elok

Ewr li ezmên çêdibin.

.....

.....

.....

.....

.....

Ê ê
êzing
êş
êvar
êm

Êzing darên hişk in.

.....

.....

.....

.....

.....

F f

firoke

fîstan

find

fêrgeh

Firoke difire.

.....

.....

.....

.....

.....

G g
gulberoj

gul

guh

gir

Gulberoj zer e.

.....

.....

.....

.....

.....

H h

hêlîn

heval

hesin

hinar

Hêk di hêlînê de ne.

.....

.....

.....

.....

.....

| i

i tîpek e.

i tîpeke dengdêr e.

i ya biçûk bi xal e.

Ev i ya biçûk e.

.....

.....

.....

.....

.....

↑ ↑
îsot
îşev
îcar
în

Ev îsota sor tûj e.

.....

.....

.....

.....

.....

J j

jîn

jor

jêr

jîn

Jin jîn e.

.....

.....

.....

.....

.....

K k

keroşk

ker

kew

kevok

Ev keroşk spî ye.

.....

.....

.....

.....

.....

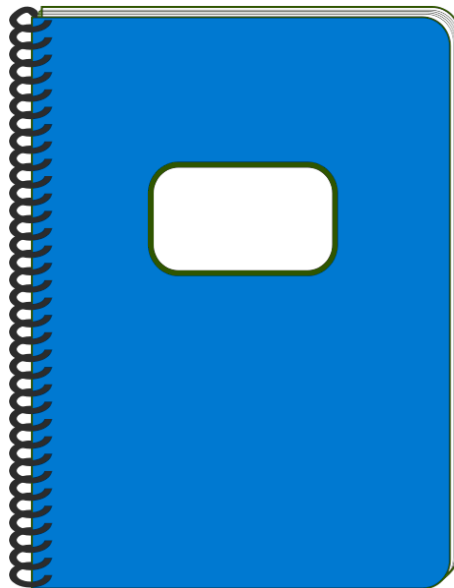
L l

lênûsk

lempe

ling

lêv

Lênûska min heye.

Ji lênûskê re defter jî tê gotin.

.....

.....

.....

.....

M m

masî

mal

mişk

mar

Masî di nav avê de ye.

.....

.....

.....

.....

.....

N n

neft

nan

nivîn

nav

Neft li Kerkûkê ye.

.....

.....

.....

.....

.....

O o

Ode

O tîpek e.

Ev o ye.

O girover e.

O tîpeke dengdêr e.

.....

.....

.....

.....

.....

P p

pênûs

pênc

pel

perperîk

Ev pênûs rengîn in.

.....

.....

.....

.....

.....

Q q

qaz

quling

qaşûl

qijak

Çêlîk bi qazê re ne.

.....

.....

.....

.....

.....

R r

rê

rûn

roj

rû

Rê diçe gundê me.

.....

.....

.....

.....

.....

S s

sivorî

sêv

selik

sîng

Sivorî berûyê dixwe.

.....

.....

.....

.....

.....

Ş ş

şûşe

şeş

şekir

şîr

Ev şûşe bi devik in.

.....

.....

.....

.....

.....

T t

teyr

tor

text

teht

Teyr li ezmên difirin.

.....

.....

.....

.....

.....

U u

Ev tîpa u ye.

Ev u ya biçûk e.

Di nav peyva Kurd
de u heye.

.....

.....

.....

.....

.....

Ez û tu
Ev tîpa û ye.
û tîpeke gihanek e.
Ev û ya biçûk e.
Kum ^ li serê û heye.

û

.....

.....

.....

.....

.....

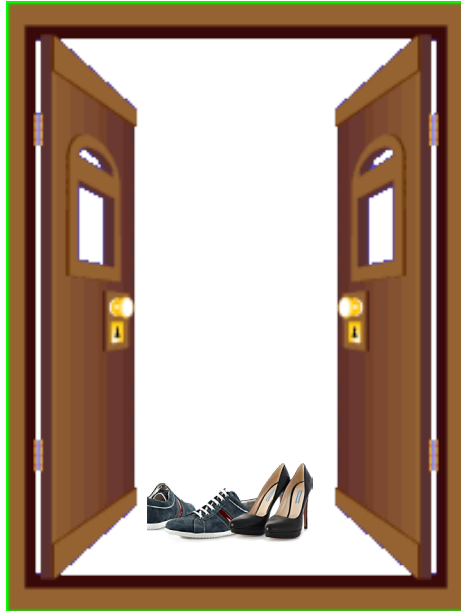
V v

vekirî

vizik

veger

vala

Te derî vekir.

.....

.....

.....

.....

.....

W w

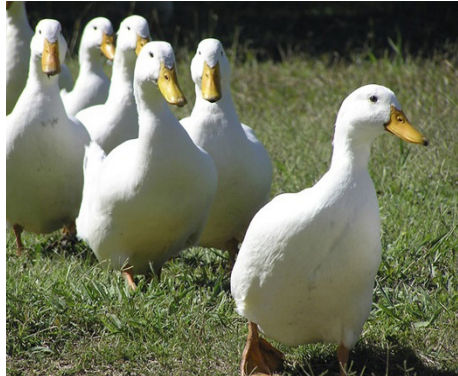
werdek

Wan

welat

war

Werdek dimeşin.

.....

.....

.....

.....

.....

X x

xox

xal

xwişk

xwarin

Xox fêkiyek e.

.....

.....

.....

.....

.....

Y y

yek

yar

yazdeh

Yezdan

Yek û yek dike dudu.

.....

.....

.....

.....

.....

Z z

zebeş

zer

zîv

zêr

Zebeşo dendikreşo.

.....

.....

.....

.....

.....

Ez tîpên Kurdî hîn bûm:

A	B	C	Ç	D	E	Ê	F
1	2	3	4	5	6	7	8
G	H	I	Î	J	K	L	M
9	10	11	12	13	14	15	16
N	O	P	Q	R	S	Ş	T
17	18	19	20	21	22	23	24
U	Û	V	W	X	Y	Z	
25	26	27	28	29	30	31	

Tu bi xwe tîpên Kurdî û hijmarên li binê wan binivîse:

Tîpên Kurdî yên biçûk wiha ne:

a	b	c	ç	d	e	ê	f
1	2	3	4	5	6	7	8
g	h	i	î	j	k	l	m
9	10	11	12	13	14	15	16
n	o	p	q	r	s	ş	t
17	18	19	20	21	22	23	24
u	û	v	w	x	y	z	
25	26	27	28	29	30	31	

Tu bi xwe tîpên Kurdî û hijmarên li binê wan binivîse:

2. MALBATA XWE BIDIN NASÎN

Endamên malbatê
nas bikin.

Li gorî xwe li ciyên vala
yên hevokan binivîsin.

Di ser nivîsan re bi pê nûsa xwe biçe:

Navê min e.

Navê birayê min e.

Navê xwişka min e.

Navê dayika min e.

Navê bavê min e.

Navê bapîrê min e.

Navê dapîra min e.

Navê xaltiya min e.

Navê xalê min e.

Navê mamê min e.

Navê meta min e.

Navê pismamê min e.

Navê dotmama min e.

.....

Ez salî me.

Birayê min salî ye.

Xwişka min salî ye.

Bavê min salî ye.

Dayika min salî ye.

Bapîrê min salî ye.

Dapîra min salî ye.

Em hijmaran ji yek heta dehê hîn bibin:

1	yek	
2	du	
3	sê	
4	çar	
5	pênc	
6	şes	
7	heft	
8	heşt	
9	neh	
10	deh	

0 nîn, zêro, sifir

Ez

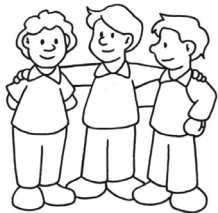
Tu

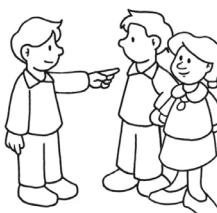
Ew

Ew

Em

Hûn

Ew

3. CÎNAVKÊN KESANE

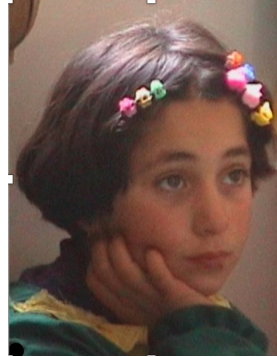
Cînavkan nas bikin.

Cînavkên kesane û
cînavkên xwedîtiyê
bixwînin û li ciyên vala
binivîsin.

EZ

Ez Rewşen im.

Navê min Rewşen e.

Ez keç im.

Ez xwendekar im.

.....

.....

.....

.....

TU

Tu Rewşen î.

Navê te Rewşen e.

Tu keç î.

Ez Rodî me.

.....

.....

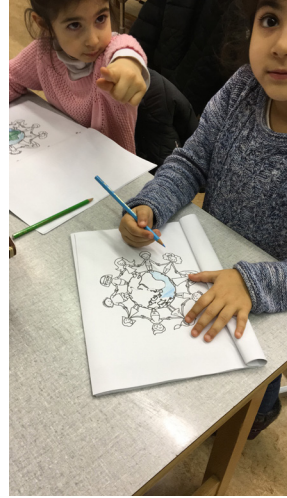
.....

.....

EW

Ew Rûken e.

Ew hevala min e.

Ez û Rûken, em diçin
xwendegeha Kurdî.

.....

.....

.....

.....

EM

Em zarok in.

Em gelek in.

Em keç û kur in.

Em hevalên hev in.

.....

.....

.....

.....

HÛN

Hûn jî zarok in.

Hûn keç û kur in.

Hûn pênc zarok in.

Hûn xwendekar in.

.....

.....

.....

.....

EW

EW xwendekar in.

EW jî zarok in.

EW şeş zarok in.

EW hemû keç in.

.....

.....

.....

.....

Kî dixwîne?

Ez dixwînim.

Tu dixwînî.

Ew dixwîne.

Em dixwînin.

Hûn dixwînin.

Ew dixwînin.

.....

.....

.....

.....

.....

a

min

te

wê (mê)

wî (nêr)

me

we

wan

4. CÎNAVKÊN XWEDÎTIYÊ

Cînavkên xwedîtiyê di dema
borî de bi lêkerên gerguhêz re
wek cînavkên kesane tên
bikaranîn:

Ez sêvekê dixwim. Dema niha

Min sêvek xwar. Dema borî

MIN

Min tacek çêkir.

Ew taceke zer e.

Min tac ji kulîlkan
çêkir.

.....

.....

.....

.....

TE

Te tacek çêkir.
Ew jî taceke zer e.
Kulîlkên te jî zer in.
Tac li ser serê te ye.

.....

.....

.....

.....

WÊ

Wê tacek çêkir.
Taceke wê heye.
Taca wê jî zer e.
Wê tac neda wî.

.....

.....

.....

.....

WÎ

WÎ tacek çênêkir.

Taca wî tine ye.

WÎ berfemêrek
çêkir.

.....

.....

.....

.....

ME

Me tac çêkir.

Me du tac çêkir.

Tacên me jî zer in.

Me kulîlk berhev
kirin.

.....

.....

.....

.....

WE

We tac çênêkir.

Tacên we tine ne.

We çima tac çênêkir?

We berfemêr çêkir.

.....

.....

.....

.....

WAN

Wan jî tac çênêkir.

Wan tacek çênêkir.

Wan berfemêr çêkir.

Ew bê tac in.

.....

.....

.....

.....

5. ALAVÊN LI XWENDEGEHÊ Û LI MALÊ

Navê alavên xwendegêhê yê hûn nas dîkin
ji hev re bibêjin.

Hûn dikarin lîstika "Bi bîr bîne" bilîzin:
Lîstik li dawîya pirtûkê di pêveka 1ê de ye.
Wêneyan jêbikin, berûvajî deynin ser
maseyê. Bi dorê du wêneyan rakin. Ger ji
hev bin ji bo xwe bibin, ger ne ji hev bin
dor derbasî lîstikvanê din dibe.

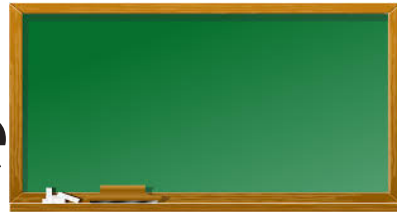
Derî

Pace

Mase

Kursî

Depê nivîsê

.....

.....

Çente

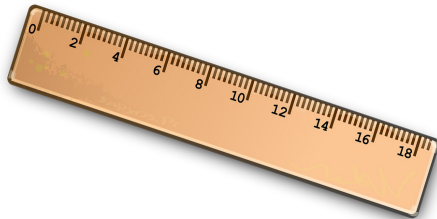
Kaxez

Pênûs / qelem

Rastkêş

Kilspî

Çenteyê xwe veke, tiştên tê de binivîse:

çente

kaxez

pirtûk

rastkêş

nexşe

qelemtraş

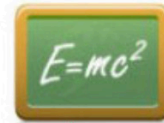
dosye

lênûsk

wêne

dep

pênûs

.....

.....

.....

.....

Dolaba kincan veke, tiştên tê de binivîse:

pantor
şal
kum
derpî
kiras
lepi
gore
pêşgîr
fanê

.....

.....

.....

.....

6. CÎNAVKÊN ŞANÎDANÊ

Mirovan şanî bidin û bipirsîn:

Ev kê ye?

Tiştan şanî bidin û bipirsîn:

Ev çi ye?

Gava mirov ji me dûr be:

Ew kê ye?

Gava tişt ji me dûr be:

Ew çi ye?

EV

Ev sêv e.

Ev sêvek e.

Ez vê sêvê şanî didim.

Ev sêveke sor e.

.....

.....

.....

.....

EW

EW morî ye.

EW moriyek e.

EW moriyekî reş e.

EW morî pir kar dike.

.....

.....

.....

.....

VAN

Van sêvan bijmêre.

.....

.....

WAN

Wan sêvan bijmêre.

.....

.....

VÎ

VÎ çûkî biparêze.

Li vî çûkî binêre.

Ev çûk rengîn e.

.....

.....

.....

.....

WÎ

WÎ çûkî biparêze.

Li WÎ çûkî binêre.

Ew çûk rengîn e.

.....

.....

.....

.....

VÊ

Vê darê biparêze.

Vê darê av bide.

Ev dareke şîn e.

.....

.....

.....

.....

WÊ

Wê darê biparêze.

Wê darê av bide.

Ew dareke şîn e.

.....

.....

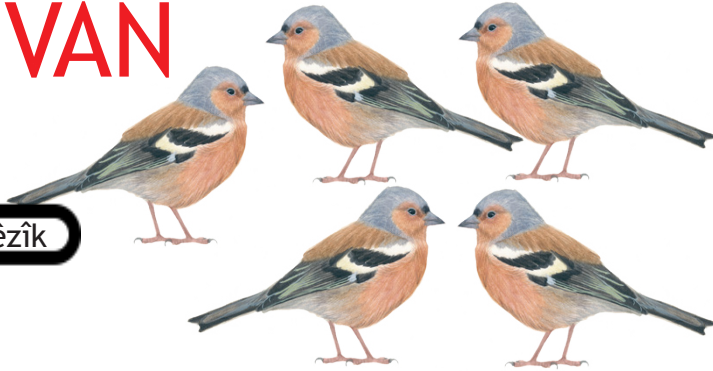
.....

.....

VAN

Van çûkan bijmêre.

WAN

Wan daran av bide.

7. AJALAN NAS BIKIN

Navê ajalên hûn nas dikin ji hev re bibêjin.

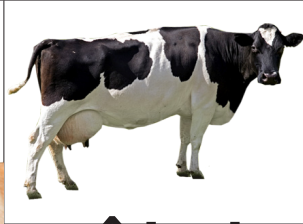
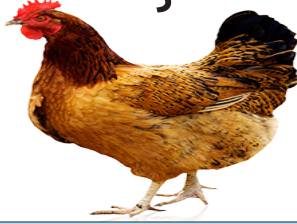
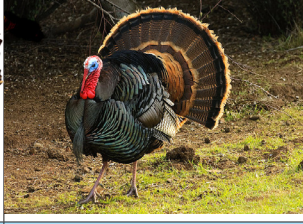
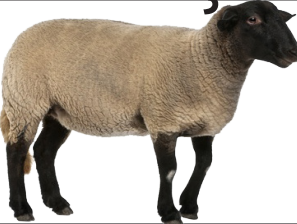
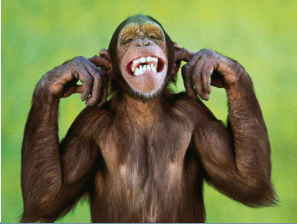
Hûn dikarin lîstika "Bi bîr bîne" bilîzin.

Lîstik li dawiya pirtûkê di pêveka 2yê de ye.
Wêneyan jêbikin, berûvajî deynin ser
maseyê. Bi dorê du wêneyan rakin. Ger wêne
ji hev bin ji bo xwe bibin, ger wêne ne ji hev
bin dor derbasî lîstikvanê din dibe.

Navê ajalan hîn bibe
û li ser pela din binivîse:

		
pisîk	kûçik	çêlek
		
dîk	mirîşk	elok
		
berx	mî	bizin
		
hêştir	qird	qijak

Bi navê ajalên tu dizanî, li jêr hevokan saz bike:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1	yek	
2	du	
3	sê	
4	çar	
5	pênc	
6	şes	
7	heft	
8	heyşt	
9	neh	
10	deh	

8. HIJMARAN NAS BIKIN

Em hijmaran hîn bibin:
Em ji yek heta dehê hîn bûbûn.
Emê niha jî ji 1ê heta 20a hîn
bibin.
Emê piştî zêdetir hîn bibin.

1

Yek

Perperîkek.

Ev perperîkek e.

Ew perperîkek e.

.....

.....

.....

.....

2

Du/dudu

Du stêrk.

Ew du stêrk in.

Her du stêrk jî
dibiriqin.

.....

.....

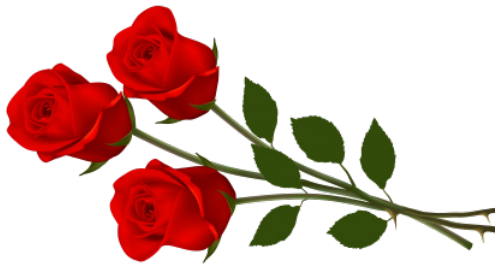
.....

.....

3

Sê/sisê

Sê gul.

Ew sê gul in.

Her sê gul jî sor in.

.....

.....

.....

.....

4

Çar

Çar pêlav.

Ev çar pêlav in.

4 pêlav dikin 2 cot.

.....

.....

.....

.....

5

Pênc

Pênc gog

Ew pênc gog in.

Her pênc gog jî yên
lîstinê ne.

6

Şeş

Şeş îsot.

Ev şeş îsot in.

Şeş dike sê cot.

.....

.....

.....

.....

7

Heft

Heft mêş.
Ew heft mêş in.
Mêş difirin.

.....

.....

.....

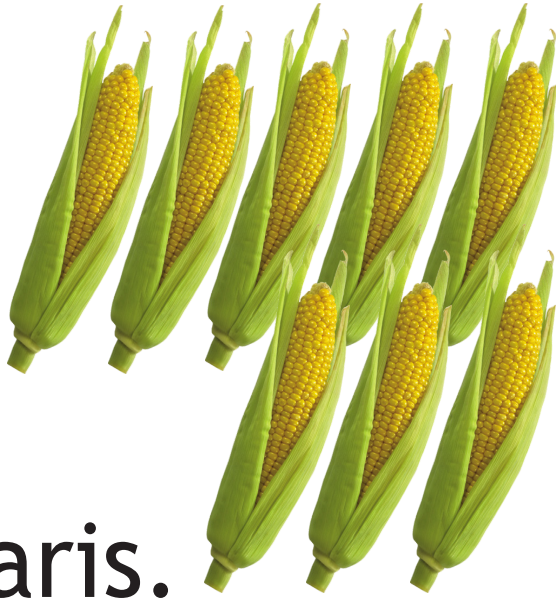
.....

8

Heyşt

Heyşt garis.
Ev heyşt garis in.
Min heyşt garis kirî.

.....

.....

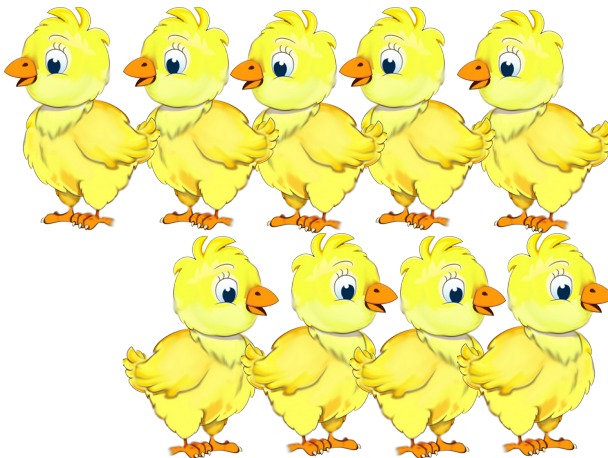
.....

.....

9

Neh

Neh çîçik.

Di hijmartinê de piştî
heyştan neh tê.

.....

.....

.....

.....

10

Deh

Di her destekî de
pênc tilî hene.
Pênc û pênc dîkin
deh.

.....

.....

.....

.....

11

Yazdeh

Saet yazdeh e.

12

Duwazdeh

Saet duwazdeh e.

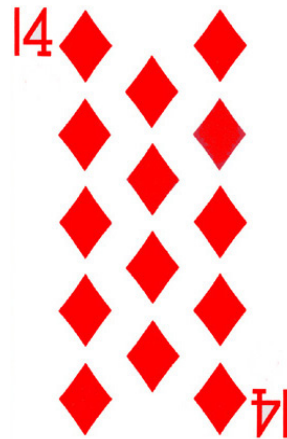
13

Sêzdeh

14

Çardeh

15

Pazdeh

16

Şazdeh

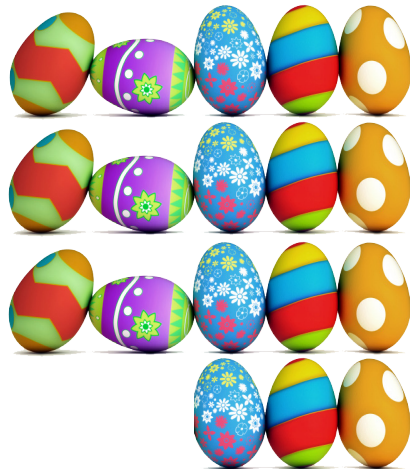
17

Hivdeh

18

Hijdeh

19

Nozdeh

20

Bîst

30

Sîh

40 Çil / çel

50 Pêncî

60 Şêst

70 Heftê

80 Heyştê

90

Nod

100

Sed

1 000 Hezar

1 000 000 Milyon

1 000 000 000 Milyar

9. ŞÎNAYÎ Û FÊKIYAN NAS BIKIN

Navê şînayî û fêkiyên hûn nas dikin ji hev re bibêjin.

Hûn dikarin lîstika "Bi bîr bîne" bilîzin.

*Lîstik li dawiya pirtûkê di pêveka 3yê de ye.
Wênayan jêbikin, berûvajî deynin ser maseyê. Bi dorê du
wênayan rakin. Ger ji hev bin ji bo xwe bibin, ger ne ji
hev bin dor derbasî lîstikvanê din dibe.*

Navê şînayîyan li ser deftera xwe binivîse:

firingî
tomate
bacanê sor

bacanê reş
balîcan

îsot

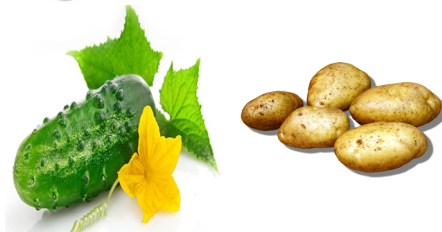
pîvaz
pîzav

sîr

kulind
rexdik
dolkik

xiyar

petat
kartol

bexdenûs

tivîr

fasûlî

gizêr
gêzer

Navê fêkiyan li ser deftera xwe binivîse:

hirmî

tirî

hinar

sêv

pirteqal

xox

mûz

erik
alû
hilûce

zebeş
şebeş

petîx
gindor

kundir

tûerdî
çîlek

10. RENGAN NAS BIKIN

Navê rengên hûn nas dikin ji hev re bibêjin.

Strana rengan bixwînin û bi hev re bistirin.

Strana rengan li dawîya pirtûkê, di pêveka 4ê de ye.

Bi lîstika "Ez tiştêkî dibînim rengê wê (sor, zer, şîn, spî ...) ye, ka zanibe ew çi ye?" bilîzin.

ŞÎN

Ezman şîn e.

Çavên min şîn in.

Pênûsa min jî şîn e.

Derya jî şîn e.

SPÎ

Berf spî ye.

Şîr spî ye.

Mast jî spî ye.

Pembo jî spî ye.

.....

.....

.....

.....

SOR

Ev gul **sor** e.

Xwîn jî **sor** e.

Qelema min **sor** e.

Lempeya **sor** dibêje:
"Raweste!"

.....

.....

.....

.....

ZER

Ev kulîlk **zer** in
Şima jî **zer** e.
Zerdika hêkê **zer** e.
Lempeya **zer** dibêje:
"Amade be!"

.....

.....

.....

.....

KESK

Şînayî kesk e.

Pela darê kesk e.

Giya kesk e.

Lempeya kesk dibêje:
"Bimeşe!"

.....

.....

.....

.....

REŞ

Şev reş e.

Tenî reş e.

Ez bi qelema reş
dinivîsim.

Çavên min jî reş in.

.....

.....

.....

.....

QEHWEYÎ

Ev qehwe ye.
Qehweyî rengê
qehwê ye.
Çavên te qehweyî ne.

.....

.....

.....

.....

11. XWARIN Ê VEXWARINÊN KURDAN

Navê xwarin û vexwarinan
ji hev bipirsin.

Tu çi dixwî?
Tu çi vedixwî?
Dilê te diçe çi?
Dilê te dibije çi?

Tu xurîniya xwe bi çi dişikînî?

Ez gezek nan dixwim.

Ez qurtek av vedixwim.

Ez ava fêkiyan vedixwim.

Ez taseke şîr vedixwim.

.....

.....

.....

.....

.....

Tu danê sibehê çi dixwî û
vedixwî?

Ez zeytûn û penêr dixwim.

Ez şorba nîskê
(ve)dixwim.

Ez şîr û çayê vedixwim.

Ez mast û dimsê dixwim.

.....

.....

.....

.....

.....

Tu danê nîvro çi dixwî û
vedixwî?

Ez tirşika bi goşt dixwim.
Ez fasûlî û savarê dixwim.
Ez dew vedixwim.
Ez qelî û zeletê dixwim.

.....

.....

.....

.....

.....

Tu danê êvarî çî dixwî û
vedixwî?

Ez kutilkan dixwim.

Ez kovik û piraxan
dixwim.

Ez ava hinaran vedixwim.

Ez meyîrê dixwim.

.....

.....

.....

.....

.....

Tu paşîvê çî dixwî û
vedixwî?

Ez xwarina ji ber êvarî
maye dixwim.

Ez ava sûsê vedixwim.

Ez fêkiyên hişk dixwim.

.....

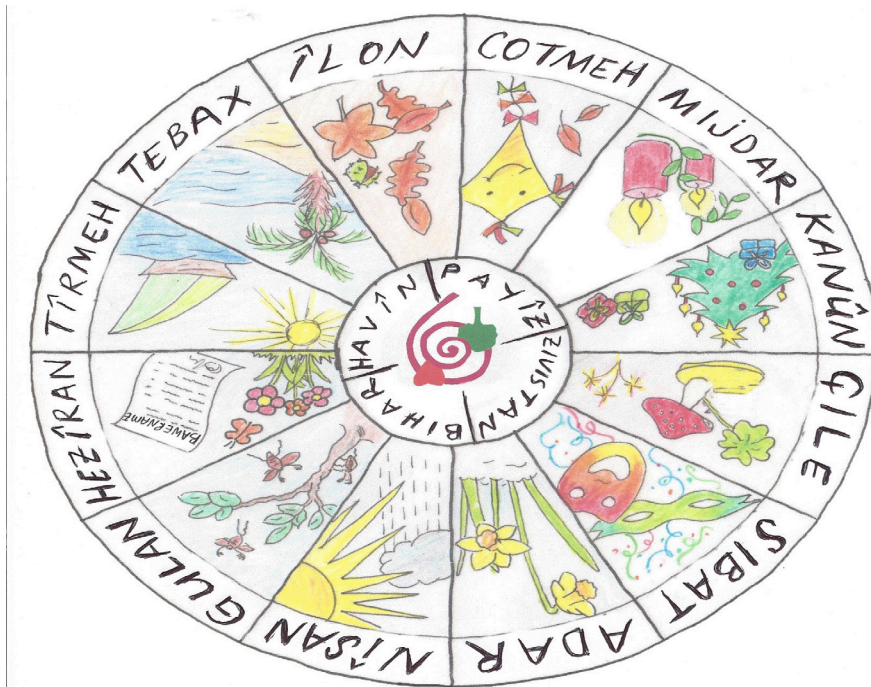
.....

.....

.....

.....

12. DEM Û MEHAN NAS BIKIN

Peyvên demê ji hev bipirsin:

Hevokan bi sê deman saz bikin:

DEMA NIHA

DEMA BORÎ

DEMA BÊ

HÛN BI XWE HEVOKAN LI GOR KESÊN DÎN BINIVÎSIN

ÎRO

Ez îro li malê me.

Ez îro li malê bûm.

Ezê îro li malê bim.

Ez îro tîm mala te.

Tuyî.

Tubûyî.

Têbî.

Ewye.

Ewne. (kom)

Kî îro li malê bû?
Ez îro li malê bûm.

Ew(kit)

Em

Hûn

Tu

Xalê min

Xaltiya min

Mamê min

Meta min

Ew(kom)

Ma em îro li malê
bûn?

Ma tu

Ma hûn

Ma ew

Na, em îro ne li malê
bûn.

Na, tu

Na, hûn

Na, ew

Erê, em îro li malê
bûn.

Erê, tu

Erê, hûn

Erê, ew

SIBÊ

Ezê sibê biçim sûkê.

Emê

Hûnê

Ewê

DOH

Ez doh çûm firoşgehê.

Ew doh çû firoşgehê.

Em

Hûn

Ew (kom)

Tu

Kî?

PÊR

Ez pêr ji kargehê hatim.

Tu pêr ji kargehê hatî.

Ew pêr ji kargehê hat.

Em

Hûn

Ew (kom)

Kî ?

ÎSAL

Îsal bihar xweş e.
Ezê îsal biçim zozanan.

Ez îsal dest bi
xwendegehê dikim.

Em

Hûn

Ew

Tu

Kî?

PAR

Par bihar xweş bû.

Ez par çûm zozanan.

Par sala çûyî ye.

Em

Hûn

Ew

Tu

Kî?

PÊRAR

Pêrar bihar xweş bû.

Ez pêrar çûm zozanan.

Tu par na pêrar hatî vir.

Em.....

Hûn.....

Ew.....

Tu.....

Kî.....?

SALA BÊ

Ezê sala bê biçim
deştê.

Tê sala bê biçî deştê.

Em.....

Hûn.....

Ew.....

Tu.....

Kî.....?

ÇILE

1

Çile sar e.
Berf çile dibare.
Çile meha zivistanê
ye.

.....

.....

.....

SIBAT

2

Sibat jî sar e.
Sibatê av diqerise.
Sibat meha herî kin
a salê ye.

.....

.....

.....

ADAR

3

Adar destpêka
biharê ye.

Adarê giya şîn dibe.
Dar adarê dibişkivin.

.....

.....

.....

Cejna Newrozê di
21ê Adarê de ye.

Newroz cejna
Kurdan e.

Agirê Newrozê geş
bike.

NÎSAN

4

Kulîlk nîsanê
dertên.

Kulîlka Nîsanê sor e.
Nîsanê kêzik û
kurmik jî dertên.

.....

.....

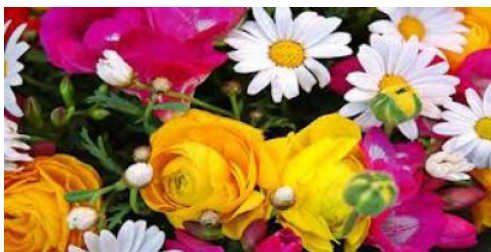
.....

GULAN

5

Meha dawiya biharê
gulan e.

Gulan meha gul û
kulîlkan e.

.....

.....

.....

HEZÎRAN

6

Hezîran germ e.
Hezîranê xwendegeh
diKevin bînvedanê.
Ez hezîranê diçim gund.

.....

.....

.....

TÎRMEH

7

Tîrmeh pir germ e.
Ez tîrmehê diçim
zozanan.

Ji tîrmehê re temmûz jî tê gotin.

.....

.....

.....

TEBAX

8

Tebaxê fêkî
distewin.

Rojbûna min di meha
tebaxê de ye.

Tebax jî germ e.

.....

.....

.....

ÎLON

9

Îlon destpêka payîzê
ye.

Ba îlonê radibe.

Îlonê hewa sar dibe.

.....

.....

.....

COTMEH

10

Cotmeh meheke
payîzê ye.

Mirov cotmehê erd
cot dike.

.....

.....

.....

MIJDAR

11

Mijdar meha dawî ya
payîzê ye.

Mijdarê berf û baran
dibare û sobe tên
dadan.

.....

.....

.....

KANÛN

12

Kanûna Pêşîn						
YEKŞ.	DUŞE.	SÊŞE.	ÇARŞ.	PÊNC.	ÎN	SEM.
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Kanûn destpêka
zivistanê ye.

Dawiya kanûnê sal jî
bi dawî dibe.

.....

.....

.....

Navê mehan li gor demsalan hîn bibe:

ADAR		BIHAR
Avrêl	Nîsan	
GULAN		
Pûşper	Hezîran	HAVÎN
Temmûz	Tîrmeh	
Gelawêj	Tebax	
Rezber	Îlon	PAYÎZ
Kewçêr	Cotmeh	
Sermawez	Mijdar	
Berfanbar	Kanûn	ZIVISTAN
Rêbendan	Çile	
Reşemî	Sibat	

BIHAR

Bihar demsala yekem e.
Biharê berf dihele.
Biharê giya şîn dibe.
Biharê pez dizê.

Sê mehên biharê hene:
Adar, Nîsan, Gulan

Hûn biharê li derdora xwe çî dibînin,
binivîsin:

.....

.....

.....

.....

.....

HAVÎN

Havîn demsala duyem e.
Havîn demsaleke germ e.
Zad havînê diseride.

Sê mehên havînê hene:
Hezîran, Tîrmeh, Tebax

Hûn havînê li derdora xwe çî dibînin,
binivîsin:

.....

.....

.....

.....

.....

PAYÎZ

Payîz demsala sêyem e.
Payîzê ba radibe.
Payîzê dar pelên xwe diweşînin.

Sê mehên payîzê hene:
Îlon , Cotmeh , Mijdar

Hûn payîzê li derdora xwe çî dibînin,
binivîsin:

.....

.....

.....

.....

.....

ZIVISTAN

Zivistan demsala çarem e.
Zivistan sar e.
Zivistanê baran û berf dibare.

Sê mehên zivistanê hene:

Kanûn, Çile, Sibat

Hûn zivistanê li derdora xwe çi dibînin,
binivîsin:

.....

.....

.....

.....

.....

SAL

Di salekê de 12 meh hene.

Di salekê de 52 hefte hene.

Di salekê de 365 roj hene.

.....

.....

MEH

Di mehekê de 30 roj hene.

Hin meh 31 roj û meha Sibatê jî ji çar salan carekê 29 rojan, wekî din 28 rojan dikişîne.

Di mehekê de 4 hefte hene.

Hefteyek dike heft roj.

.....

.....

.....

ROJ

Di rojekê de 24 saet hene.

Rojek ji şev û rojê pêk tê.

Sibe, nîvro, êvar û şev danên rojê ne.

.....

.....

DANÊN ROJÊ

Sibe, Nîvro, Êvar, Şev

Sibe û Nîvro ronahî ne.

Êvar û Şev tarî ne.

.....

.....

.....

Roj sibehê derdikeve.
Roj nîvro bilind dibe.
Roj êvarî diçe ava.
Roj bi şevê nayê dîtin.

.....

.....

.....

.....

Bi şev hîv û stêrk derdikevin.
Şev tarî ye.
Mirov bi şev radize.
Mirov bi roj kar dike.

.....

.....

.....

NAVÊ ROJAN

Yek:	YEKŞEM	
Du:	DUŞEM	
Sê:	SÊŞEM	
Çar:	ÇARŞEM	
Pênc:	PÊNCŞEM	
Şeş:	ÎN	
Heft:	ŞEMÎ	

- Di hefteyekê de heft roj hene.
- Yekşem roja bînvedanê ye.
- Li hin welatan roja îne roja bînvedanê ye.
- Duşem roja despêkirina kar e.
- Şemiyê hefte bi dawî dibe.
- Çarşemê piştî nîvro dersa min a muzîka Kurdî heye.

DEMJIMÊR/KATJIMÊR

Demjimêr “SAET” e.
Demjimêrek 60 hûrdem e.
Hûrdem, deqîqe ye.
Hûrdemek 60 çirk e.
Çirk, saniye ye.
Çirkek 60 sanîse ye.
Saetek ji çar çarîkan pêk tê.
Her çarîkek 15 hûrdem e.
Du çarîk dikin nîv saet.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

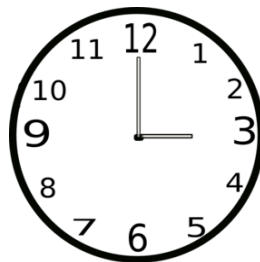
SAET ÇEND E?

Demjimêr çend e?

Saet sê ye.

Demjimêr sê ye.

Demjimêr sisê ye.

.....

.....

.....

.....

Di roja niha de ji ber pêşketinên teknîkî ji bo gotina demê ya bi riya saetê êdî awayê dijîtal jî tê bikaranîn. Wek mînak:

Ji bo 6 û nîvê êvarî dibêjin
18 û 30

Saet
duwazdeh e.

Saet
yazdeh e.

Saet
çar û nîv e.

Saet
neh û çarîk e.

Saet yazdeh û
bîstûpênc e.

Saet
neh e.

Saet sisê kêmbîst e.

Saet neh û
bîstûpênc e.

Saet sisê û
bîstûpênc e.

SAET ÇEND E, HÛN BI XWE BINIVÎSIN:

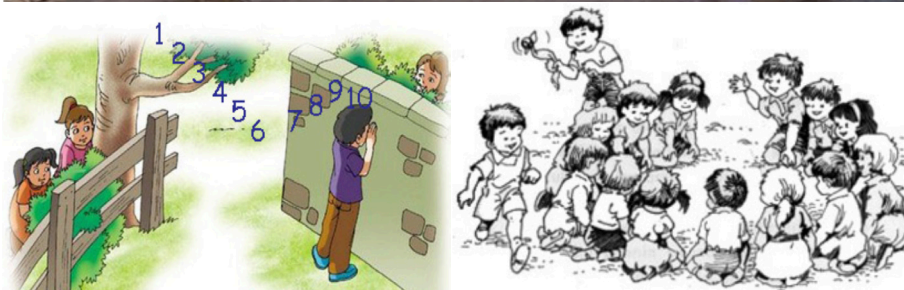

13. LÎSTIK

Lîstikan bixwînin û bilîzin.

**BI RIYA LÎSTIKAN
XWENDINA KURDÎ
HÎN BIBIN.**

Kerka Kera Ço!

Lîstikvan yek li paş yekî rêz dibin. Kes li paş xwe nanêre. Yek ji paş ve tê û çavê yekî bi destên xwe digire. Pîrik ji yê çavê wî hatiye girtin dipirse:

"Kerka kera ço, kî te diajo?" Lîstikvanê jê tê pirsîn navê kesê çavê wî girtiye dibêje. Ger rast bibêje bi ser dikeve, ger rast nebêje winda dike. Dema winda bike, yê çavê wî girtiye lê siwar dibe û wî sê gavan diajo ...

Çavgirtînk

Zarokek berê xwe dide dîwêr, çavê xwe digre û zarokên din xwe vedişêrin. Zarokê çavê xwe girtiye pîrik e. Ji bo kesek li derdora wî nemîne, dema hijmartina heta bîstan diqedîne, dibêje:

"Kî li çepê min li rastê min, li paş min, li derdora min hebe ew şewitî..." Û pişt re çavê xwe vedike, diçe li zarokên din digere.

Di vê navberê de, divê lîstikvanên din hişyar û jîr bin ku bêtî pîrik wana bibîne, bazdin û destê xwe li dîwarê pîrik li ber bû bidin. Kî destê xwe lê bide ew bi ser dikeve, lê pîrik kê bibîne, ew dişewite. Divê pîrik li ber dîwêr nemîne, here li lîstikvanan bigere, lê hay ji dîwêr jî hebe.

Destmalka Min Li Paş Kê?

Lîstikvan wek xelekekê li kêleka hev rûdinin, yek ji wan di paş wan re destmalkê digêrîne û dibêje:

"Yek, du, sê, destmalka min li paş kê?"

Lîstikvanên rûniştine jî bi çepikan pê re dibêjin. Pişt re kesê destmalk di dest de destmalkê datîne paş yekê û baz dide. Dema destmalkê datîne lîstikvan gotina "Yek, du, sê, destmalka min li paş kê?" bi lez dibêjin û li çepikan didin.

Lîstikvanê bi xwe bihise, radihêje destmalkê û dide pey kesê destmalk daniye paş wî. Divê ewê baz dide, li ciyê yê rabûye rûne. Ger ew berê rûne were girtin, ew dişewite û tê di nava xelekê de rûdine, heta yekê din bişewite li wir dimîne.

Lîstikvanên destmalkê datînin, divê her dem daneynin pey heman kesê û lîstikvanên din jî tev li lîskê bikin.

Sar An Germ?

Lîstikvanê li tiştê were veşartin bigere derdikeve derve. Lîstikvanên li hundir, bi hev dişêwirin û tişteki di ciyekê de vedişêrin. Piştî yê li derve tê hundir û lê digere.

Dema ji tiştê veşartî dûr dikeve tev bi hev re dibêjin: "Sar, sar, sar," dema nêzîkatiyê lê dike dibêjin: "Germ, germ, germ."

Bi vî awayî dikin ku zarok tiştê veşartî bibîne, lê ciyê wê tam nabêjin, divê ew bi xwe bibîne. Dema dibîne, ew tev li yê vedişêrin dibe û yê veşartî derdikeve derve.

Lîstik bi vî awayî heta hemû lîstikvan tev li karê veşartin û dîtinê dibin, didome.

14. ÇÎROK Û ÇÎVANOK

Çîrok û çîvanokan bixwînin.

**BI RIYA ÇÎROK Û ÇÎVANOKAN
XWENDINA KURDÎ
HÎN BIBIN.**

ŞÊR, PILING û ROVÎ

Du afirandeyên xurt ên cîhana ajalan şêr û piling, bûbûn heval. Rojekê dema bi hev re dimeşîyan, diçûn, li ser rêkê qetekî mezin ê penêrê ji gundiyan ketiye dîtin.

Penêr hilgirtin û meşîyan. Him dimeşîyan
û him penêr dixwarin. Hinekê şêr ji penêr
xwar, hinekê piling...

Carekê piling bi gazindokî got:

- Hevalo, tu ji min zêdetir dixwî.

Şêr bi ser de hel bû û got:

- Na, ji xwe tu ji min zêdetir dixwî.

Gava wilo gengeşe kirin: "Tu zêde dixwî, ez
kêm dixwim", li hev nekirin û lihevnekirin
vegeriya pevçûnê. Dest bi lêdana hev a
lepûşkan kirin û gez ji hev dan.

Piştî demekê pev çûn, piling têgihişt ku wê
têk biçe û wî got:

- Wer em herin ba rovî. Rovî ajalekî zana ye. Ewê ji me re çareseriyekê bibîne. Şêr jî pêşniyaza piling qebûl kir. Dev ji pevçûn û pevketinê berdan û ji bo çûna ba rovî ketin ser rê.

Bêyî kêr û zêde biçin, gelî û çiyar derbas bikin, rovî ji pêşberê xuya bû, hat ba wan û got:

- Xêr e, wilo we mil daye hev hûn diçin ku? Rovî fenek fenek kenîya. Çav li penêr ketibû.

Av bi devê wî ket.

Şêr û pilingî got:

- Em jî dihatin ba te.

Lê derketin û hatina te baş bû.

Tiştê di serê wana re derbas bûye ji rovî re vegotin.

Rovî wiha diyar dîkir ku bi dil û can li wan guhdarî dike, lê belê di dilê xwe de kix kix dîkeniya û çavê xwe ji ser penêr venediqetand. Rovî di ber xwe de got:

-Çi ajalên xêvik (bêhiş) hene li vê cîhanê.
Nizanin qismetê derketiye pêşiya wan jî
bixwin. Ez derseke baş bidim wana, bila
hişê wan were serê wan.

Şêr û pilingî got:

- Em ji te dixwazin, tu vî penêrî li me
parve bikî.

Rovî got:

- Ji bo ez karibim vî penêrî wek hev parve
bikim, divê mêzênek hebe. Rabin ji van
nêzîkan ji min re mêzênekê bînin.

Şêr û piling wilo derdor saxtî kirin û wê
gavê şêr mêzênek dît. Mêzên anî û li ber
rovî danî.

Rovî got:

- Ka wî penêrî bidin min, ez binêrim.

Roviyê fenek ê penêr girt, qetekî mezin
danî şkevikeke mêzênê û qetekî biçûk jî
danî şkevika din. Tewşa mêzênê xera kir.

Bi awayekî xwezayî şkevikek giran ket,
yek li jorê ma. Qaşo ji bo bibin wek hev, ji
şkevika giran ketiye qetekî mezin jêkir û
avêt devê xwe.

Giranî vê carê derbasî şkevika din bû.
Ji wê jî gepek jêkir û xwar. Bi jêkirin û
xwarina penêr a rovî, şkevikên mêzênê
qet nedibûn wek hev. Bi gotina gepek
ji vê şkevikê, gepek ji şkevika din, êdî
penêr xelas kir. Li holê ji mêzênê pêve
tiştek nema. Ji fêdedîtina matmayîna
şêr û piling, rovî reviya û çû.

Heta şêr û piling bi ser hişê xwe hatin,
roviyê heft fitlonek dan xwe û di ser heft
kaşan re qulipî û heft newal derbas kir.

GUR Î HEFT KARİK

Hebû carek ji caran, xêr û xweşî bibare li
hazir û guhdaran...

Hebû tinebû, carekê bizineke pîr û heft
karikên wê hebûn. Çawa her dayik ji
zarokên xwe hez dike, wê jî wisa ji karikên
xwe hez dikir. Rojekê, bizinê xwest ji bo
biçêre biçê zozanan, guhanên xwe tije şîr
bike û bîne zikê karikên xwe têr bike. Berî
ew derkeve tembî li karikên xwe kir û got:

- Karikên min ên delal, niha ezê herim zozanan, lê divê hûn derî ji ti kesî re venekin û bi taybetî hay ji gur hebin ha! Ger gur bikeve hundir, ewê we hemûyan bi carekê re daqurtîne. Ew pir fenek e haa! Lê bila di bîra we de be. Dengekî wî yê stûr, lingên wî yên reş hene. Hûnê bi wî rengî karibin wî nas bikin. Ji xwe dema ez vegerim, ezê vê stranê ji we re bibêjim:

*Şenga min Penga min
Dayik çûye zozanan
Xwariye pelên kizwanan
Şîr ketiye guhanan
Zû bikin, derî vekin
Dayik hatiye danan*

Karikan got:

- Bila dilê te rehet be dayê, emê hay ji xwe hebin û ji xeynî te jî, derî li ti kesî venekin.

Çima di wê kêliyê de gurê fenek jî di ber derî re derbas nedibû!

Gotinên dawî yên bizinê ji karikên xwe re got, çûn guhên gur jî.

Piştî derketina bizina pîr a bi dilekî rehet,
karikan jî derî girt. Wê kêliyê gur hat li
derî xist û bi dengê xwe yê stûr got:

*Şenga min Penga min
Dayik çûye zozanan
Xwariye pelên kizwanan
Şîr ketiye guhanan
Zû bikin, derî vekin
Dayik hatiye danan*

Lê belê karikan ji dengê wî yê stûr gur nas kir û bi qêrîn got:

- Em derî ji te re venakin! Tu ne dayika me yî! Dengê dayika me zirav û şêrîn, lê dengê te qalind e. Em dizanin, tu gur î! Gur zûzûka çû bazarê û ji wir hinek kils kirî. Wî ew kils xwar û dengê wî pir zirav bû. Pişt re jî ew vegeriya malê, li derî da û vê carê bi dengê xwe yê zirav ew stran got:

*Şenga min Penga min
Dayik çûye zozanan
Xwariye pelên kizwanan
Şîr ketiye guhanan
Zû bikin, derî vekin
Dayik hatiye danan*

Karikan pêşî got qey diya wan hatiye, lê pişt re hizirîn ku dibe ewê li ber derî dîsa gur be. Îcar wan ji gurî re got:

- Ka lingên xwe di qula derî re şanî me bide.

Gur di bin derî re lingên xwe şanî wan da. Karikan got:

- Ev ne lingên dayika me ne! Lingên dayika me spî, lê yên te reş in. Na, na! Tu ne dayika me yî, tu gur î! Em derî li te venakin.

Gur pir aciz bû, lê lazim bû ji bo xapandina wan riyek bidîta. Îcar ew rabû hahakê çû ba nanpêjekî û jê re got:

- Nanpêjê delal, piyên min kul bûne! Ji kerema xwe tu dikarî hinek hevîr deynî ser piyên min!?

Nanpêj hinek hevîr çêkir û danî ser piyên gur. Gur vê carê çû ba aşvanekî û got:

- Ji kerema xwe re ka hinek arvan li piyên min bike.

Aşvan fikirî û di dilê xwe de got: “Herhal gur dixwaze dîsa yekî bixapîne.” Û ji ber wê yekê, aşvanî xwe li kerrîtiyê danî û daxwaza gur neanî cî. Lê belê gurî got:

- Ku tiştê ji te re dibêjim tu pêk neynî, ezê te bixwim haa!

Aşvan tirsîya û rabû hinek arvan li ser piyên gur reşand û piyên wî spî bûn.

Cara sisêyan gurê fenek dîsa çû ber deriyê mala bizin û karikan. Wî li derî da û bi dengekî zirav got:

Şenga min Penga min

Dayik çûye zozanan

Xwariye pelên kizwanan

Şîr ketiye guhanan

Zû bikin, derî vekin

Dayik hatiye danan

Karik qêriyan û wan got:

- Ka lingên xwe di bin derî re şanî me bide, ji bo em zanibin, tu bi rastî dayika me yî yan na!

Gur lingên xwe yên arvankirî di bin derî re şanî wan da û gava karikan dît ling spî ne, dilê wan xweş bû û wan got:

- Ev dayika me ye, dayika me. Hem deng zirav e, hem jî ling spî ne.

Karikan bi lez û bez derî vekir. Lê derî çawa vebû venebû, gur ket hundir û xwe gij kir ser wan. Karik pir tirsiyan û xwestin xwe veşêrin.

Yekî ji wan xwe xist binê maseyê, yekî xwe xist binê nivînan, yekî xwe xist nava sobeya vala, yê çarem li mitbexê, yê pêncem li hundirê dolabê, yê şeşem li binê destşokê û yê heftem jî di nav saeta dîwêr de xwe veşart.

Gur ew yeko yeko dîtin û bi carekê re avêtin devê xwe. Lê gur tenê nikarîbû ew karikê xwe di nav saeta dîwêr de veşartibû, bibîne.

Jixwe ji ber ku zikê gur jî têr bûbû, wî devê xwe alast û çû xwe li derve, li bin darekê, li ser şînayîyan dirêj kir û raket.

Pîştî demeke kin, dayika karikan, yanî bizin ji zozanan vejeriya... Çi bibîne!

Deriyê mezin ser piştî vekirî bû. Mase, kursî, destşok û nivîn şikiyabûn û tev li erdê belawela bûbûn.

Bizin bi saw û tirseke mezin li karikên xwe geriya, lê bêfêde bû. Wê bi dorê bi navê wan bang li wan kir, lê ti bersiv ji kesî derneket. Tenê dema bizinê navê karikê xwe yê herî biçûk got, dengêkî zirav hat bihîstin:

-Ez li vê derê me dayê, di nav saetê de me!

Bizinê çû karika xwe ji nav saetê derxist
û girt hembêza xwe. Karika biçûk jî ji diya
xwe re got ku gur hatiye û karikên din
hemû daqurtandine ...

Îcar hûn bihizirin, bê bizina pîr li ser karikên
xwe çiqase rondik barandine.

Bizina pîr bi xemgînî ji malê derket, karika
biçûk jî da dû diya xwe. Gur, li bin darekê,
li ser şînayîyan xwe dirêj kiribû, û ketibû
xeweke wiha giran, ku xurexur û pifepifa
wî bû. Bizinê çû ji nêz ve li zikê gur nêrî û
ferq kir, tiştek di zikê wî yê mezin de
dilebite û dileqe.

Bizinê got:

-Xwedayo, karikên min ên biçûk yên gur ew xwaribûn, gelo hê jî zindî ne?

Îcar bizin bi lezûbez çû malê, meqes û ta û derzî anî, zikê gurê fenek bi meqesê qelaşt û yeko yeko hemû karikên xwe jê derxist.

Rewşa hemû karikan gelekî baş bû. Ew zindî bûn, ji ber ku gur hingî lez kiribû, hema wî hemû karik bêyî bicû, bi carekê re daqurtandibû. Îcar ew çi dilxweşiyek bû, ji bo bizinê û ji bo karikan!..

Bizina pîr ji karikên xwe re got:

- Rabin delalên min, de zû herin keviran bînin, bila kevirên wisa mezin bin ha! Hîn berî gur ji xewê şiyar bibe, emê zikê gur bi keviran dagirin.

Her heft karik çûn kevirên mezin gindirandin anîn û heta ber dev, zikê gur bi keviran dagirtin.

Bêyî ku haya gur jê çêbibe, bizina pîr zûzûka zikê wî dirût û çû xwe tevî karikên xwe, li pişt darekê veşart. Dema gurê çavbirçî ji xew şiyar bû, rabû ser xwe. Lê ji ber wan kevirên mezin, ew wisa tî bûbû, xwest here ji bîrekê hinek av vexwe. Lê belê dema ew ber bi bîrê ve dimeşiya kevirên di zikê wî de li hev diketin û dikirin gurmegurm. Îcar gurê zikmezin got:

Ev çi gurmegurma zikê min e? Min şeş karik daqurtandin lê gelo ew xewnek bû?

Gur heta bîrekê bi zorê meşiya, piştî xwe bi ser bîrê de daqûl kir û hinek av vexwar. Lê belê kevirên di zikê wî de wiha giran bûn, ew bi carekê re ket hundirê bîrê û bi awayekî pir xirab di nav ava bîrê de xeniqî. Îcar heft karik tevî diya xwe bi bazdan

hatin, li dora bîrê bi dilxweşiya rizgarbûna
ji gur dîlan girtin û piştî jî çûn mala xwe.
Çîroka me li vir qediya, xêr û xweşî li
hazir û guhdaran bariya.

VAN PIRSAN BIBERSIVÎNIN:

1- Di vê çîrokê de çend ajal hene?

Di vê çîrokê de ajal hene.

a- Çend gur hene? : heye.

b- Çend bizin hene? : heye.

c- Çend karik hene? : hene.

2- Kî dixwaze karikan bixwe?

..... dixwaze karikan bixwe.

3- Dayika karikan ji wan re kîjan stranê dibêje?:

Şenga min, Penga min

Dayik çûye

Xwariye pelên

Şîr ketiye

Zû bikin, derî

Dayik hatiye

4- Karikê ji ber gur xelas dibe, xwe di ku derê de vedişêre?

Karik xwe di nav dîwêr de vedişêre.

5- Dayik çî ji gur dike?

Bi cawbir gur vedike
û karikên xwe jê derdixe, piştî zikê
gur tije dike.

6- Çî bi serê gur de tê?

Gur ser bîrê, ji bo
vexwe. Lê belê ji ber zikê gur tije
..... in, gur dikeve hundirê
..... û ew

DAYIKA XWE Û BAVÊ XWE BIDE NASÎN

Destpêkê dayika xwe bide nasîn.

Piştire li ser dayika xwe binivîse, bê:

a. Dayika te çi karî dike?

.....

b. Dayika te ji çi hez dike?

.....

c. Dayika te ji çi hez nake?

.....

ç. Dayika te ji te re kîjan çîrokan dibêje?

.....

Niha jî bavê xwe bide nasîn.

Piştire li ser bavê xwe binivîse, bê:

a. Bavê te çi karî dike?

.....

b. Bavê te ji çi hez dike?

.....

c. Bavê te ji çi hez nake?

.....

ç. Bavê te te dibe li ku derê digerîne?

.....

Guitar
ba ra né gu je gu je ba ra né ba ra né ba ra né min di ku

Guit.
je ba ra né ba ra né

15. STRAN

Stranan bixwînin, guh bidin ser
û di ber re bistirin!

**BI RIYA STRANAN
XWENDINA KURDÎ
HÎN BIBIN.**

ZIMANÊ KURDÎ

Bi xeml û rewş e, şêrîn û xweş e
Şêrîn û xweş e, zimanê Kurdî
Bi xweş awaz e, letîf û naz e
Letîf û naz e, zimanê Kurdî

Beyta Feqî ye, kubra Xanî ye
Kubra Xanî ye, zimanê Kurdî
Bi xeml û rewş e, şêrîn û xweş e
Şêrîn û xweş e, zimanê Kurdî

Kewkeb çîyan e, kubra Teyran e
Kubra Teyran e, zimanê Kurdî
Bi xeml û rewş e, şêrîn û xweş e
Şêrîn û xweş e, zimanê Kurdî

MALAN BAR KIR

Malan bar kir lê lê çûne waran lê
Dînê lê dînê lê Dînara min
Goştê me xwar lê lê mişk û maran lê
Keçê lê rindê lê bermaliya min

Ez sewî me lo lo ber desta me lo
Delalo delalo delalê min
Brîndar im lo lo bê xwedî me lo
Hevalo hevalo hevalê min

Malan bar kir lê lê koç bi rê ket lê
Dînê lê dînê lê Dînara min
Dilêm eşiya lê lê agir pê ket lê
Keçê lê rindê lê bermaliya min

Malan bar kir lê lê çûne waran lê
Dînê lê dînê lê Dînara min
Malan bar kir lê lê çûne waran lê
Dînê lê dînê lê Dînara min

HA GIDÎ MIŞKO

Harna nîna nîrna nîna
Nîna nîna narna nîna
Ha gidî mişko de gidî mişko
Tu dijminê nanê hişko
Ha gidî de gidî ha gidî de gidî
Ha gidî de gidî ha gidî de gidî

Ha gidî mişkê wisa kovî
De gidî mişkê wisa kovî
Tûr û barê me kir nêvî
Ha gidî de gidî ha gidî de gidî

Harna nîna nîrna nîna
Nîna nîna, narna nîna
Ha gidî mişkê wî arisî
De gidî mişkê wî arisî
Li me nehişt nan garisî
Bir û xwaro pê fetisî
Ha gidî de gidî ha gidî de gidî
Harna nîna nîrna nîna
Nîna nîna narna nîna

ŞEMAMÊ

Şemamê şemamê şemamê bûkê
Dotmamê dotmamê dotmamê biçûkê
Şemamê şemamê şemamê bûkê
Dotmamê dotmamê dotmamê biçûkê
Şemam qîza mele şemamê bûkê
Dotmam qîza mele dotmamê biçûkê
Şemam qîza mele şemamê bûkê
Dotmam qîza mele dotmamê biçûkê
Genim da ser kele şemamê bûkê
Genim da ser kele dotmamê biçûkê
Şemamê şemamê şemamê bûkê
Dotmamê dotmamê dotmamê biçûkê
Şemamê şemamê şemamê bûkê
Dotmamê dotmamê dotmamê biçûkê
Şemam qîza metê şemamê bûkê
dotmam qîza metê dotmamê biçûkê
Şemam qîza metê şemamê bûkê
dotmam qîza metê dotmamê biçûkê
Eslê xwe egîdê şemamê bûkê
Eslê xwe egîdê dotmamê biçûkê
Şemamê şemamê şemamê bûkê
Dotmamê dotmamê dotmamê biçûkê
Şemamê şemamê şemamê bûkê
Dotmamê dotmamê dotmamê biçûkê

HÛR HÛR LÊXIN GOVENDÊ

Hûr hûr lêxin govendê
wer bûka mala bavê min
Hûr hûr lêxin govendê
wer bûka mala bavê min
Li çar hêlan deng vedin
wer bûka mala bavê min
Li çar hêlan deng vedin
wer bûka mala bavê min

Pahniya solan li erdê xin
wer bûka mala bavê min
Pahniya solan li erdê xin
wer bûka mala bavê min
Toz û xewarê pêxin
wer bûka mala bavê min
Toz û xewarê pêxin
wer bûka mala bavê min
Vê govendê geş bikin
wer bûka mala bavê min
Vê govendê geş bikin
wer bûka mala bavê min

Bûka xwe dilxweş bikin
wer bûka mala bavê min
Bûka xwe dilxweş bikin
wer bûka mala bavê min
Navê bûkê Gulistan
wer bûka mala bavê min
Navê bûkê Kurdistan
wer bûka mala bavê min
Evîna hemû dilan
wer bûka mala bavê min
Evîna hemû dilan
wer bûka mala bavê min

Hûr hûr lêxin govendê
wer bûka mala bavê min
Hûr hûr lêxin govendê
wer bûka mala bavê min
Li çar hêlan deng vedin
wer bûka mala bavê min
Li çar hêlan deng vedin
wer bûka mala bavê min

GULFIROŞ

*Ez ji xew rabûm, gulfiroşek dî
pir gelek şa bûm, gul bi dil didî
gul bi dil didî*

*Hebû me yek dil, tev jan û kul bû
ne bûme bawer, gul bi dil bidî
gul bi dil bidî*

*Bazar me kir, go ser bi ser nadim
ê gulperest bî, can û dil didî
can û dil didî*

*Min go kê didî, can û dil bi gul
go ev bazar e, dil bi kul didî
dil bi kul didî*

*Min can û dil dan, dil kiriye qêrîn
go ho Cegerxwîn, dil bi gul didî
dil bi gul didî.*

Cegerxwîn

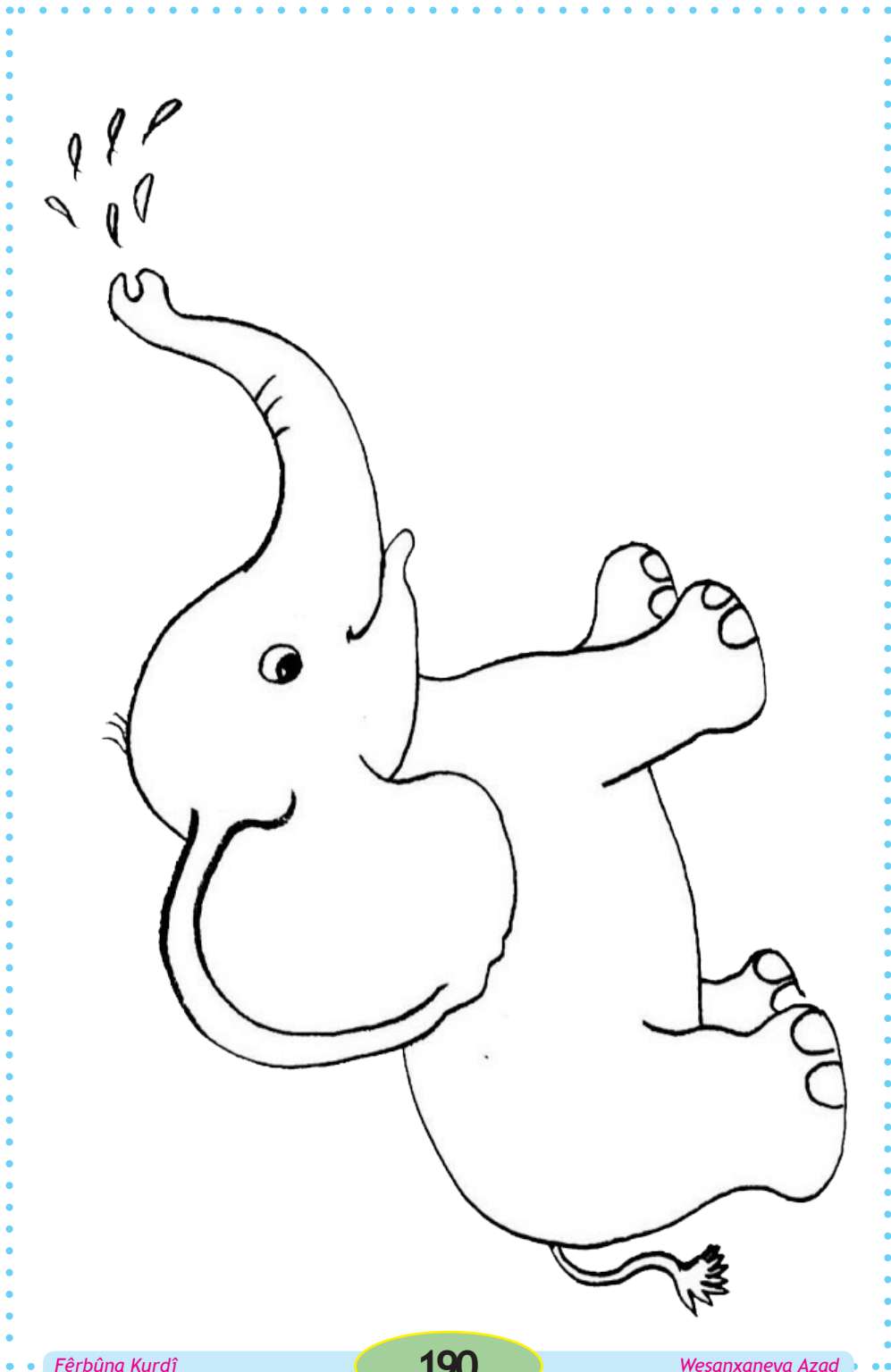

16. WÊNEXÊZÎ, BOYAXKIRIN û JÊKIRIN

Wênayan xêz bikin, birengînin
û bi jêkirinê lîstokan çêbikin.

**BI RIYA WÊNE û LÎSTOKAN
DEMEKE XWEŞ BIBORÎNIN**

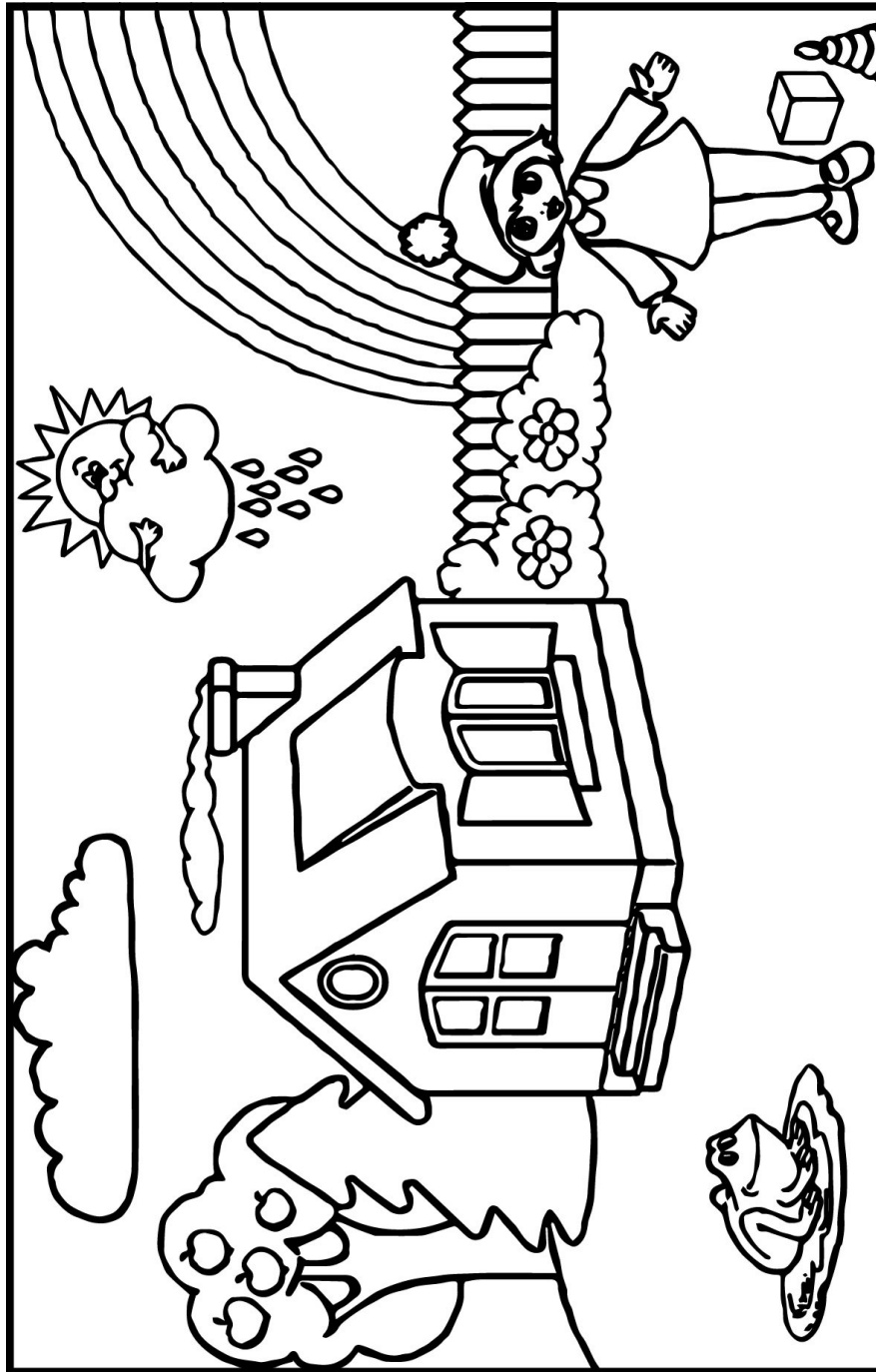
Fêrbûna Kurdî

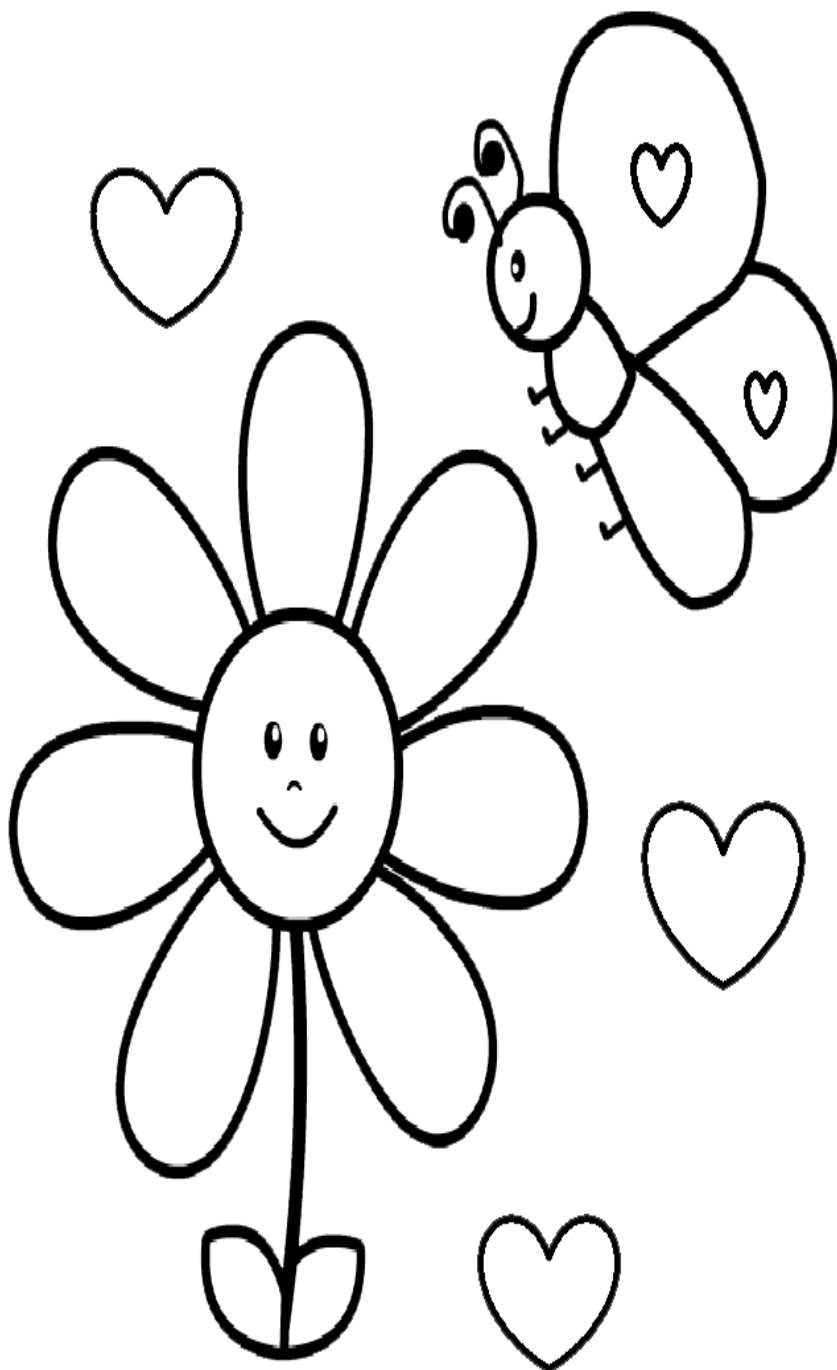
190

Weşanxaneya Azad

Fêrbûna Kurdî

193

Weşanxaneya Azad

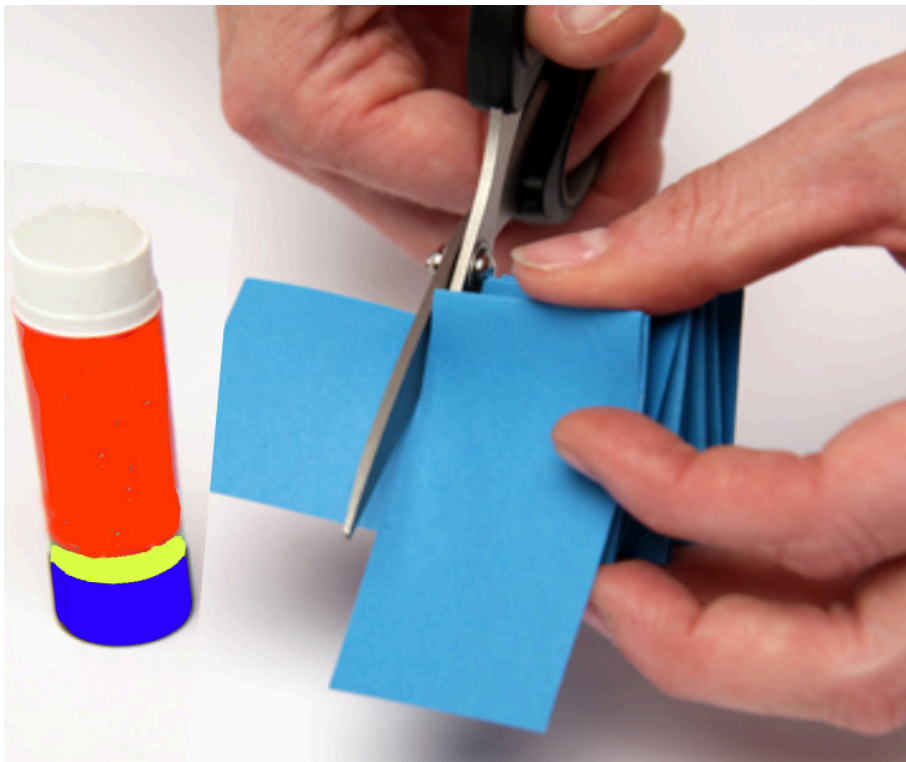

Fêrbûna Kurdî

194

Weşanxaneya Azad

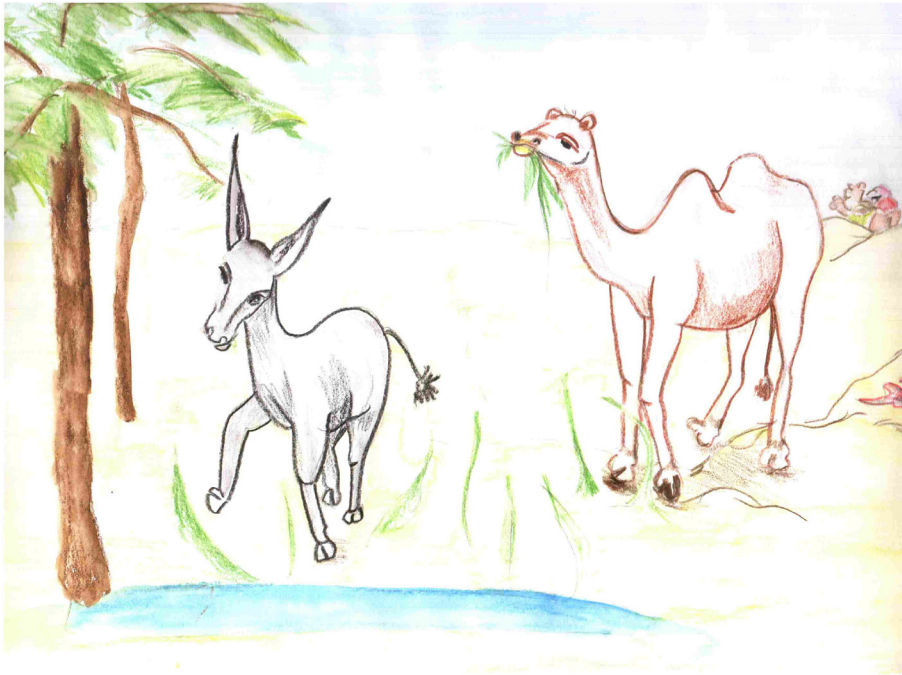
Kaxezan bibirin û lîstokan çêbikin!

Kaxezên rengîn bibirin û lîstokan
çêbikin!

17. XWENDINA XWE BI PÊŞ DE BIBIN

Çîrokan bixwînin
û xwendina xwe bi pêş de bibin!

**BI RIYA ÇÎROKAN
XWENDINA KURDÎ
BI PÊŞ DE BIBIN.**

KER Ê HÊŞTIR

Ker ê hêştir li herî dawî ya kerwanê bar dimeşyan. Wan dixwest ji kerwên veqetin. Bêyî eşkere bikin, meşa xwe dan kêmkirin. Kêliyeke din ji kerwên veqetian.

Bi coşa ghiştina azadiya xwe seranseriya rojê meşyan û gerian. Warekê têr av û şînayî dîtin û zikê xwe dagirtin. Mirov, bar, lêdan, her tişt li paş mabû û niha bi tena serê xwe mabûn. Ew êdî azad û bextewar bûn.

Li warê têr av û şînayî demekê man. Kesê li wan bipirse, bigere tinebû. Rehetiya wan li cî û xweş bû. Ji sibehê heta êvarî diçêriyan û vedihisiyan. Bi kêfa azadbûnê ker dicoşiya. Dilê wî fikir pire pir. Zîvirî ser hêştirê û got:

- Ez ji mirovan û ji bar filitîm, êdî dilê min di hinava min de hilnayê. Dilê min dixwaze bistirim. Ezê derkevim serê vî girî û heta dengê min dertê bistirim. Hêştir qilqilî. Li ber kerî geriya û got:

- Eman birayê ker, tu çi dikî? Ma niha dema stran û zirînê ye? Ger dengê te bigihê guhê mirovan, tê xerabiyekê bi serê me de bînî. Ma ji nû ve em bibin hêsîrê mirovan? Te hişê xwe winda kiriyî? Wer meke, nabe!

Lê kerî guhdaî li hêştirê nedikir û digot: "Tu tu gidî hêştira newêrek" û ber bi gir ve dimeşîya. "Dilê min niha wek behran dicoşe. Ez wekî te ne tirsonek im. Him li van deran çî karê mirovan heye?"

Kerê derket ser navsera gir, heta dengê wî derket zirya û dest bi zirîneke dirêj kir. Dengê wî yê kirêt vegirt her derê. Derûdor hejand û rawestiya. Zirîna kerî gihişt kerwanekî bazirganan ê di wan nêzîkan re derbas dibû. Xwediyên kerwên di navbera xwe de got:

-Xuya ye li van nêzîkan gundek heye.

Ew ji rê veqetîyan û ber bi aliyê zirîn jê hatiye ve meşîyan. Wan ker û hêştir dît. Têgihiştin ku ew bêxwedî ne. Barek sabûn ji barê ajalên din dan

ser pišta kerî û riya xwe domandin.

Ker û hêştir dîsa li kêleka hev bûn. Bi barên xwe yên giran herdu jî bi kotekî dimeşyan. Hêştirê got:

-Te eciband tiştê te kiriyî? Ger te guhdarî li min kiriba, ev tev nedihatî serê me. Ma dema zirînê bû? Dîsa mirov, dîsa bar, dîsa lêdan... Xuya ye em liyaqê vê ne. Kî dizane ji vê û şûn de emê hîn çi êşê bikişînin?

Kerî jî hêştirê re tişteke negot. Bi kerwên re dimeşyan û diçûn. Ker li riyeke xelasbûna jî bar digeriya.

Piştî azadiyê hilgirtina bar jê re zahmet bûbû. Kêliyeke din lingê xwe li berekî mezin xist. Xwe kulek kir û nemeşiya.

Xwedyên kerwên rewşa kerî dît û dilê wan pê
şewitî. Wan got: "Barê hêştirê hindik e." Û ker û
barê wî jî avêtin ser piştê hêştirê.
Hêştir bi fenakerê hisiyabû. Dengê xwe dernexist.
Di dilê xwe de got:
- Kero, ezê şanî te bidim!

Bêyî bide diyarkirin rêka xwe domand. Dilê wê
pir ji kerî mabû. Divîbû tola xwe veda û cezayê
kerî bidayê.
Riya kerwên di çiyê re derbas dibû. Aliyekî çiyê
kevande bû. Dema hêştirê kevande dît, biryara
xwe da: Wê ker di kevandeyê re biavêta xwarê.
Lê ji ber bi kerî re hevaltî kiribû, dilê hêştirê
dest nedida ker bimire. Dema dît di jêra
kevandeyê re av dibore, êdî biryara xwe da.

Hêştirê dest pê kir xwe virde wirde hejand û
lotik dan xwe. Ker tirsîya û bi kelecânî got:

-Tu çi dikî xwişka hêştir?

Hêştirê bi henekî got:

-Qeett. Dilê min dixwaze hinekî bilîzim. Ew
zirîna te ya xweş, ew stranên te yê bedew
qet ji hişê min dernayên. Dema ez derketim
ciyê bilind, stranên te hatin bîra min û dilê min
coşîya.

Min got, kêliyekê bidim lotikan.

Kerê got:

-Ma tu dîn bûyî xwişkê? Ma vê derê ciyê
lotikdanê ye? Qey tu kevandeyê nabînî? Dev ji
tevezê berde.

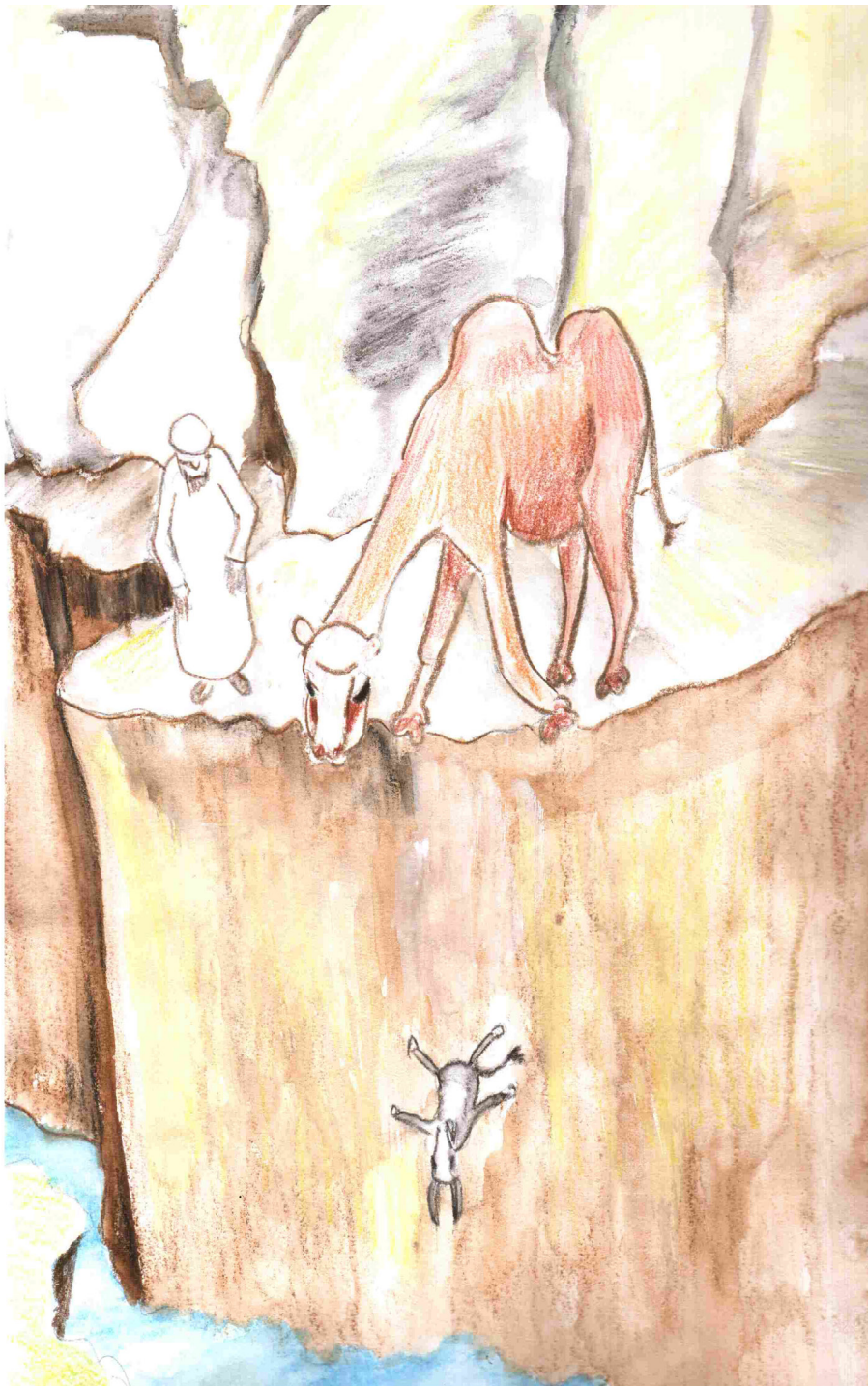
-Tevz mevz. Te doh stran negotiba, min jî îro nedida lotikan. Ger te wê rojê li min guhdaî bikira û neziriyaba, îro minê jî li te guhdaî bikira û min nedida lotikan. Te ez di azadiyê de hêsîr xistim. Aha ji te re xelata stranbêjî û zirînê.

Ker gindirîbû binê kevandeyê jî. Di nava çêm de li ber xwe dida.

Ji ber barê kerî sabûn bû, hêştirê bi pey de kenîya û got:

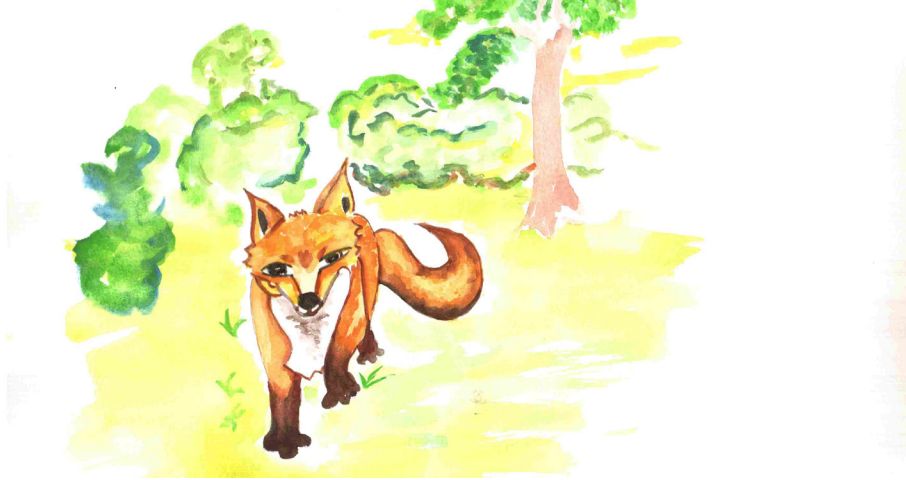
-Xwe baş bişo birayê ker, xweşî be!

KEW û ROVÎ

Roviyê ji bo nêçîrê digeriya li kewê rast hat.
Dema çav li kewê ket şorika devê wî herikî.
Divîbû riyek bidîta, kew bixista xefkê û
bixwara. Derbasî pêşberî kewê bû û rawestiya.
Heyran heyran li kewê dinêrî. Li ser nêrîna
baldar a roviyî, kewê pirsî û got:

- Kekê rovî, çima tu wilo heyran heyran li min dinêrî?

Rovî got:

- Çawa ez nenêrim! Ew çavên te, ew awirên te, hişê min ji serê min bir. Tu pir xweşik î. Ez dihizirim, bê gelo dema tu çavên xwe digirî jî wilo xweşik î. Kêliyekê tu çavên xwe bigirî û ez wilo li te binêrim!

Kewê got:

- De baş e, ez bigirim. Ê wê çavên xwe girt.

Rovî di cih de xwe avêt ser ê kew girt. Kewê hew dizanîbû çî bi serê wê hat. Dereng bi fena rovî hisiyabû. Ji bo xwe ji vê rewşê xelas bike, hizirî û got:

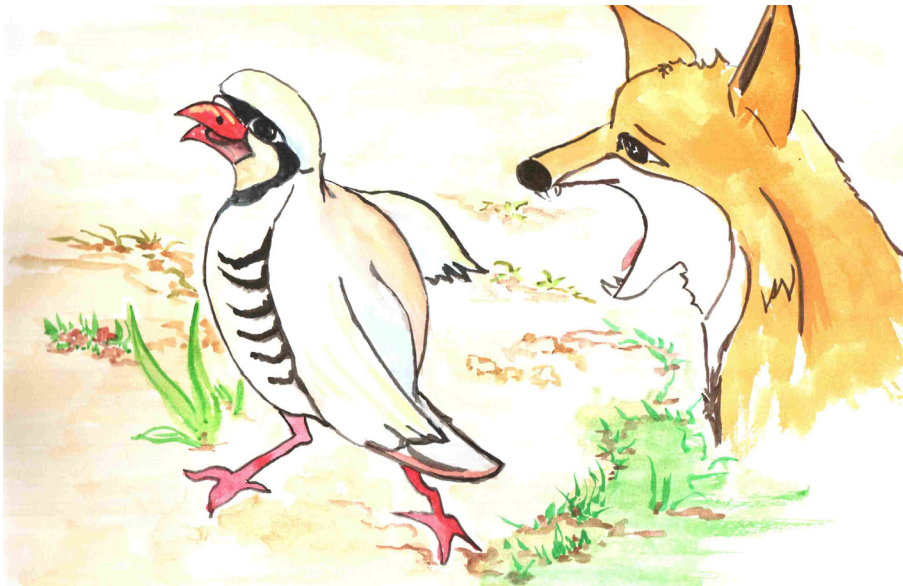
- Wa roviyê zane, bi rastî helal be ji te re. Te xwarina min heq kir. Ez gepa şah û padîşahan im, lê mixabin Xwedê ez kirim qismetê te. Ma berî tu min bixwî, navê ku tu ji Yezdan re bibêjî: "Mala te ava"?

Rovî got:

-Belê, tu rast dibêjî. Û ji bo ji Yezdan re bibêje malava devê xwe vekir. Kewê di cih de got pirrr û firiya, ji devê rov filitî.

Roviyê acizbûyî got:

- Ne bixêr be li wî kesê, bêyî gepa xwe bixwe,
bibêje mala te ava.

Kewê gotina rovî bihîst, xwe jê kêr nehişt û
got:

- Ne bixêr be ji wê kesê re, hîn xewa wê
nehatiye, çavê xwe digire.

18. SERSAL, NEWROZ, BÛKA BARANÊ, ZÛGOTINK Û METELOKÊN KURDÎ

Dewlemendiya wêjeya Kurdî
nas bikin.

BIXWÎNIN Û BIDIN XWENDIN.

GOTINÊN QIRDIKÊ SERSALÊ

Serê salê binê salê Xwedê
kurekî bidê kebaniya malê.

Kebaniyê destzêrînê destê xwe
biavêje kulînê para qirdik jê
helînê.

Fêrbûna Kurdî

211

Weşanxaneya Azad

BÛKA BARANÊ

Dema baran nebare, zarok bûka
baranê çêdikin, wê li nav gund
digerînin û dibêjin:

-Bûka me baran divê, erdê me
giya divê, dilê me xweşî divê û
me ji Yezdan baran divê.

Gundî jî radibin avê bi ser
zarokan dadikin.

ZÛGOTING

- Heft teşt mast, her heft teşt mast heta dev tije mast.
- Rovî li rê fitilî, rê li rovî fitilî.
- Kerê boz li rizdê zirî.
- Mamê min î Çeto ji wê ve hat. Tacek li serê wî ye. Tacê ji nav tacan tu çi tov tac î!
- Çil çûk û çil maçûk û çil çêlî li vî aliyê avê û çil çûk û çil maçûk û çil çêlî li wî aliyê avê. Her çil çûk û çil maçûk û çil çêliyên li vî aliyê avê bang kirin her çil çûk û çil maçûk û çil çêliyên li wî aliyê avê û gotin:
Hûn çend çûk û çend maçûk û çend çêlî li wî aliyê avê ne?
Vegerandin, gotin:
Em çil çûk û çil maçûk û çil çêlî li vî aliyê avê ne.
- Mast dibe çeqilmast, çeqilmast nabe mast, mast tîrtir e ji çeqilmast.
- Mamê Mişo sê sêşeman sê mişar sîr çand.

- Çûme aşê Birc, hatine min heyşt hirç. Her heyşt hirç pişt bi pirç.
- Çûme mala Remo Ripinî. Min got: Ka weqîk ji rûnê mala Remo Ripinî. Weqîk ji rûnê mala Remo Ripinî li ser vî zerelepê sekinî.
- Çûme mera mala mele Remezan. Min got: Ka mera mala mele Remezan? Got: Mera mala mele Remezan çûye merdanê.
- Kurm qurm qul kir.

HER ZÛGOTINKÊ SÊ CARAN LI SER HEV
BI DENG BIBÊJIN, GER WE ÇEWTÎ NEKIR,
ZIMANÊ WE BI SER KURDÎ VEBÛYE.

METELOK / PÊKENOK

- 1- Qesra spî, bê derî.
- 2- Sibeh û êvarî ji hevalê xwe mezintir e, nîvro jê biçûktir e.
- 3- Şikefta yek derî, tê de hene sih û du kevirên spî.
- 4- Her roj diçe xwendegehê, lê tişteki hîn nabe.
- 5- Li ser destan dişemite, dikeve çavan dişewite.
- 6- Hebanoka bi derzî, mar ji ber dibezi.

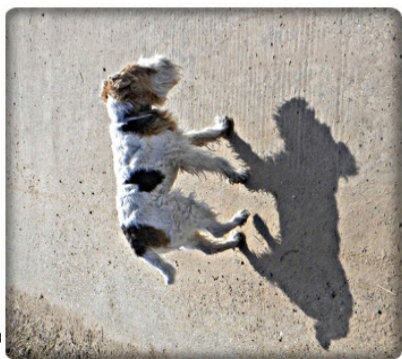
Bersivên metelokan.

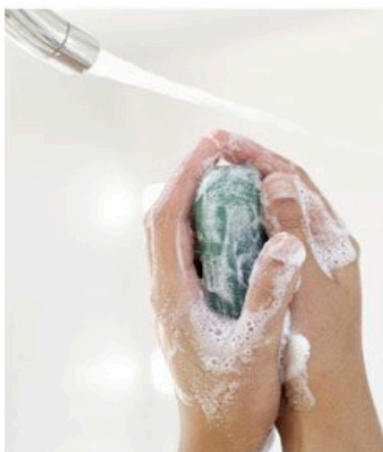
3

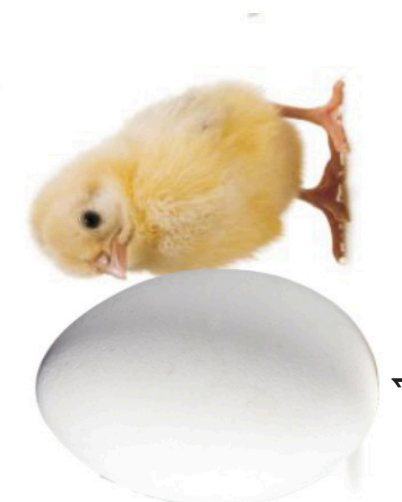
6

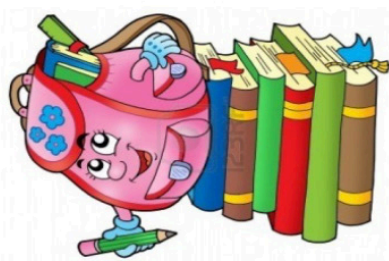
2

5

1

4

19. ÇANDA KURDAN

**SIRÛDA NETEWÎ
CEJN, BAWERÎ, ÇÎROK**

BIXWÎNIN Û BIDIN XWENDIN.

EY REQÎB

Ey reqîb her, maye qewmê Kurd ziman
Naşikê û danayê topê zeman
Naşike û danayê topê zeman

Kes nebên Kurd dimirin
Kes nebên Kurd dimirin
Kurd jîn dibin.

Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan

Em xortên rengê sor û şoreş in
Seyr bike xwîna me ya me da rijan
Seyr bike xwîna me ya me da rijan

Kes nebên Kurd dimirin
Kes nebên Kurd dimirin
Kurd jîn dibin
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan

Em xortên Medya û Keyhusrew in
Dînîman û ayînman her niştiman
Dînîman û ayînman Kurd û Kurdistan
Kes nebên Kurd dimirin
Kes nebên Kurd dimirin
Kurd jîn dibin
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan

Lawê Kurd rabûye ser pê wek şêran
Ta bi xwîn nexşîn dike tacî jiyan
Ta bi xwîn nexşîn dike tacî jiyan

Kes nebên Kurd dimirin
Kes nebên Kurd dimirin
Kurd jîn dibin
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan

Lawên Kurd tev hazir û amade ne
Canfeda ne canfeda, tev canfeda
Canfeda ne canfeda tev canfeda

Kes nebên Kurd dimirin
Kes nebên Kurd dimirin
Kurd jîn dibin.
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan
Jîn dibin qet nakeve ala Kurdan

Dildar

NEWROZÊ

TU CEJNA GELÊ ARÎ NEWROZÊ NEWROZÊ
EM KARKERÊ VÎ KARÎ NEWROZÊ CEJNA ME
EMÊ HILDIN VÎ BARÎ NEWROZÊ NEWROZÊ
WERIN GEŞ KIN VÎ ARÎ NEWROZÊ CEJNA ME

NEWROZÊ NEWROZÊ NEWROZÊ CEJNA ME
NEWROZÊ NEWROZÊ NEWROZÊ CEJNA ME

BÎNA TE GELEK XWEŞ E NEWROZÊ NEWROZÊ
POR SORÊ ÇAVÊ REŞ E NEWROZÊ CEJNA ME
BI ÇIYA VE HILDIKÎŞE NEWROZÊ NEWROZÊ
GOVENDA TE ŞOREŞ E NEWROZÊ CEJNA ME
NEWROZA GELÊ BINDEST NEWROZÊ NEWROZÊ
TE JIYANEK NÛ DIXWEST NEWROZÊ CEJNA ME
EZÊ BIPÊÇÎM ÇEK Û REXT NEWROZÊ NEWROZÊ
TA TE BIBÎNIM SER TEXT NEWROZÊ CEJNA ME

NEWROZÊ NEWROZÊ NEWROZÊ CEJNA ME
NEWROZÊ NEWROZÊ NEWROZÊ PÎROZ BE

NEWROZ

Dîsâ hâtî bihârê
Çavê'm yarê digere
Ji ber ku îro Newroz e
Govenda me bo doz e

Newroz e Newroz e
Newroz e hevalê
Newroz e Newroz e
Newroz e delalê

Newroz hatî bixêr bê
Kêf û sebra'm pê tê
Destê yara xwe bigirim lê
Bigirim herim dawetê

Newroz e Newroz e,
Newroz e hevalê
Newroz e Newroz e
Newroz e delalê

Agirê Newroz gur bikin
Doza xwe xurt bikin
Azadiya me nêz bûye lê
Destê xwe hine bikin

Newroz e Newroz e
Newroz e hevalê
Newroz e Newroz e
Newroz e delalê

Pîrozkirina cejna Newrozê ya li Akrê.

Fêrbûna Kurdî

222

Weşanxaneya Azad

Teyrê Tawûs, li gor ola êzdatî teyrekî pêroz e.

Fêrbûna Kurdî

223

Weşanxaneya Azad

Şahbanûya maran Şahmaran

Fêrbûna Kurdî

224

Weşanxaneya Azad

ŞAHMARAN

Ziriyal zanyarekî Kurd e, pirtûkeke bi navê "Xwezaya Cîhanê" dinivîse. Di vê pirtûka xwe de qala hebûna bajarekî di bin erdê de, yê maran dike. Ew di pirtûka xwe de wiha dibêje:

"Marên ji ber zilm û zordariya mirovan reviyane, li vî bajarî xwe vedişêrin."

Ziriyal wekî din di pirtûka xwe de dinivîse ku mafê ti zindiyê tine ye, li ser zindiyêke din zilm û zordariyê bike û divê mirov ji hemû zindiyan re rêz bigire.

Gava Ziriyal diçe ser dîlovaniya xwe, ew pirtûk wekî mîrate ji kurê wî Camîsab re dimîne. Camîsab pirtûkê dixwîne û xeyal dike, rojekê wî bajarî bibîne û bi şahbanûya maran a pir xweşik re bijî.

Lê ji ber Camîsab û diya wî ya pîr di nava xizaniyê de ne, ew divê her roj here daristanê, êzingan berhev bike, bîne, li bajêr bifiroşe û bi pereyê bidest bixe, xwarina rojê peyde bike.

Rojekê di çûna daristanê a di berhevkirina êzingan de, li bîreke ji hingiv dagirtî rast tê. Ji bo karibe hingiv tevî derxe, pêwîstiyê bi alîkariya kesekî din dibîne û ji hevalekî xwe alîkariyê dixwaze. Hevalê wî pê re tê, hingivî tev derdixin, di satila dawî de, hevalê wî, Camîsabî di binê bîrê de dihêle û diçe.

Ji ber bîr kûr e, Camîsab nikare derkeve, dema derdor tarî dibe, dibîne ji quleke di dîwarê bîrê de ronayiyek xwe vedidize hundir. Bi kêra di dest de qulê firehtir dike û tê re derbas dibe. Ew derdikeve bexçeyekî her cureyê şînayî, fêkî û xweşiyê lê heye. Di wê kêliyê de bi hezaran mar li derdora wî peyde dibin û mar wî dibin ba şahbanûya maran Şahmaranê.

Şahmaran ewqasî bi xeml û xweşik e, Camîsab li ber digere da li wir bimîne. Şahbanû dibêje:

- Bavê te mirovekî zanyar û dostê hemû zindiyan bû. Di nava mirovan de qet zirara wî negihiştibû me maran. Ji bo wê tu mêvanê me yî û heta dilê te bixwaze, tu dikarî li vir bimînî.

Piştî demekê Camîsab doza zewacê li

Şahmaranê dike. Wezîrên Şahmaranê destpêkê vê daxwazê napejirînin, lê li ser israra Camîsab û Şahmaranê, bi şert dipejirînin. Ew piştî sê rojan vedigerin, sê pirsan didin ber Camîsab û bersivên wan ji Camîsabî dixwazin.

Pirsa yekê: Jiyan çi ye û mirin çi ye?

Camîsab bersiva vê pirsê wiha dide:

- Jiyan tiştêkî wiha ye, ti zindî heta îro haydarê sira wê nebûye, lê belê divê her zindî, bê kêmasî xwediye mafê jiyane be. Divê di nava zindiyan de azadî, wekhevî û aştî hebe û divê her zindî ji vê yekê sûd bigire.

Li ser mirinê jî dibêjim, divê her zindî zanibe wê rojekê bimire. Mirin jî sirekî wiha ye, heta îro ti zindî lê haydar nebûye. Ez dibêjim, mirin û jiyana destbirakên hev in.

Pirsa duyê: Ya ku cîhanê bi hêza xwe digerîne çi ye?

Camîsab bersiva vê pirsê jî wiha dide:

- Baweriya min ew e, tiştê cîhanê li ser hêza xwe digerîne, evîna li nav dilê jiyane bi xwe ye. Jiyan bê evîn, evîn jî bê jiyana nabe.

Pirsa Sêyê: Ger ev kurê mirovan bi şahbanûya me re bizewice divê heta dawîya imrê xwe li vir bimîne. Gelo wê Camîsab karibe li ber hesreta welêt a mezin diyax bike û dernekeve ser ruyê erdê?

Bersiva Camîsab ji vê pirsê re jî dibêje:

- Erê, ezê heta dawîya imrê xwe bimînim.

Li ser vê zanistî û sozdayînê, desteya wezîran zewaca wan dipejirînin. Piştî çend salek derbas dibe, rojekê Camîsab li ber Şahmaranê digere û dibêje:

- Min bêriya dayika xwe û gundê xwe kiriye û dixwazim herim serdana wan.

Şahmaran dibêje:

- Hûn mirov qet li ser soza xwe ranawestin, bawerî bi we nayê. Ger tu bikevî zorî û zehmetiyê tê ciyê me ji mirovên din re bibêjî û wê ew jî werin vê şaristaniya me tar û mar bikin.

Lê belê Camîsab di daxwaza xwe de israr dike. Li ser vê yekê Şahmaran destûrê dide wî û ew diçe ser ruyê erdê, vedigere jiyana xwe ya berê.

Li wî welatî, piştî demekê şahê welêt nesax dikeve. Hekîm kom dibin û dermanekî nabînin, derveyî Şahmaranê. Hekîm dibêjin:

- Ger xwîna Şahmaranê vexwe ewê ji nexweşiyê xelas bibe.

Lê kî ciyê Şahmaranê dizane?

Kesên zanyar dibêjin:

Bila her kes were himamê serê xwe bişo, laşê kê pûl bi pûl be, wî welatê maran û Şahmaran dîtiye. Ew dikare ciyê wê şanî me bide. Şahê welêt fermanê dide û herkes bi dorê tê himamê serê xwe dişo. Leşkerên wî jî dinêrin, bê laşê kê pûl bi pûl e.

Herî dawî Camîsab jî mecbûr dimîne, diçe himamê. Ji ber ku bi maran û Şahmaranê re jiyaye, laşê wî tev pûl bi pûl e.

Leşkerên şah îşkenceyê lê dikin û cihê Şahmaranê jê hîn dibin. Tev tî ser bîra hingiv û Şahmaranê digrin, dibin hizûra şahê welêt. Berî serjê bikin, Şahmaran vedigere ser Camîsab û dibêje:

- Divîbû min qet baweriya xwe bi we kurêmirovan neanîba. Lê tiştê qewimiye êdî venagere. Ez dizanim hûnê serê min jêkin, qe ne daxwaza min a dawî bi cih bînin. Ji xwîna min tasa yekê bidin şah, ya duyê bila wezîr vexwe û ya sêyê jî bila ji Camîsab re be.

Bi vexwarina tasa yekê, padîşah di cih de dimire, bi tasa duyê wezîr jîr û zana dibe, bi vexwarina tasa sêyê laşê Camîsab dibe wek laşê mirovan qet pûl li ser namînin.

Lê belê çîrok li vir bi dawî nabe...

Wezîrê li ciyê şah dibe şahê nû yê welêt, Camîsab li ba xwe dike wezîr û destûrê dide wî, da laşê Şahmaranê daxînin welatê maran ên li binê erdê û devê bîra hingiv bigrin, ji bo mirov zirarê nedin wan û ew jî dernekevî in ser ruyê erdê.

Piştî mirina Şahmaranê bi sê rojan ji laşê wê keça wê di çardehsaliya xwe de tê dinyê û mar dîsa digihêjin şahbanûya xwe û jiyana xwe ji mirovan dûr di nava aştî û aramiyê de didomînin...

PÊVEK

Pêveka 1ê : Lîstika nasîna alavên xwendegêhê.
girêdayî rûpela 65ê

Pêveka 2yê : Lîstika hînbûna navê ajalan.
girêdayî rûpela 79ê

Pêveka 3yê :

a) Lîstika hînbûna navê şînayîyan. girêdayî rûpela 101ê

b) Lîstika hînbûna navê fêkiyan. girêdayî rûpela 102yê

Pêveka 4ê : Strana nasîna rengan.
girêdayî rûpela 103yê

Lîstikên li jêr jêbikin û devkî deynin ser maseyê. Piştîre bi dorê du liban vekin. Ger ji hev bin ji xwe re bibin, ger ne ji hev bin dora hevalê we ye. Dawî bijmêrin, bê kê çend cot bidest xistiye. Li ba kê zêdetir cot hebin, ew bi ser dikeve.

Pêveka 1ê : Lîstika nasîna alavên xwendegehê.

Pêveka 2yê : Lîstika hînbûna navê ajalan.

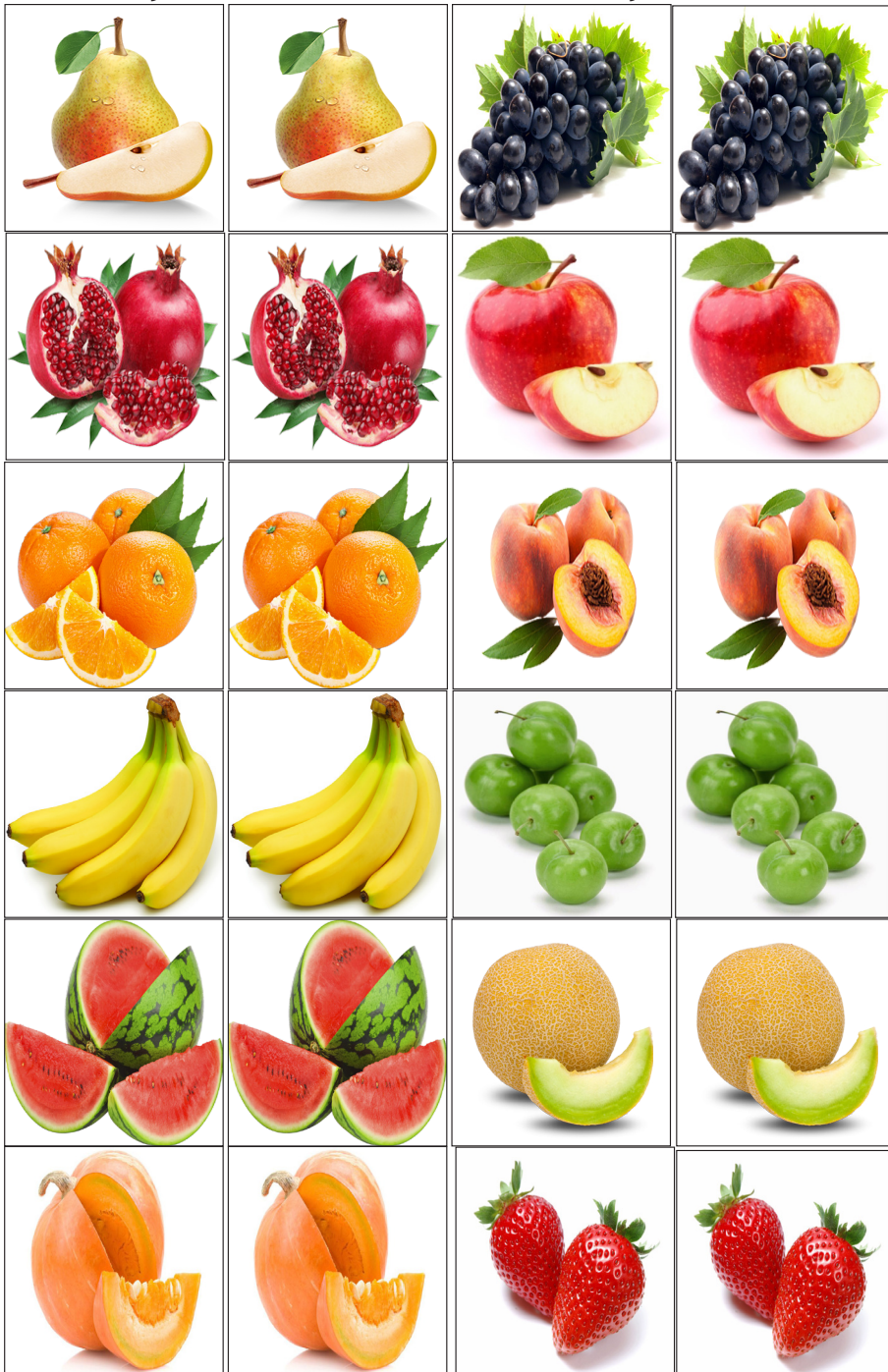

Pêveka 3yê : Lîstika hînbûna navê şînayiyan.

Pêveka 3yê : Lîstika hînbûna navê fêkiyan.

Pêveka 4ê : Strana nasîna rengan.

**Sor im
rengê gulê.**

**Kesk im
rengê kevzê.**

**Zer im
rengê rojê.**

Spî me rengê berfê.
Spî me rengê berfê.

**Reş im
rengê şevê.**

**Şîn im
rengê ezmên.**

**Gewr im
rengê xweliyê.**

**Qehweyî rengê erdê.
Qehweyî rengê erdê.**

**Binevî rengê kulîlkan.
Binevî rengê kulîlkan.**

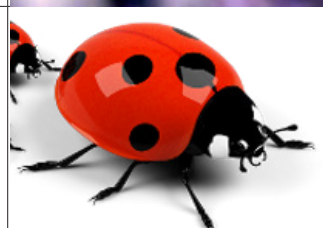
**Pembeyî rengê hinarikan.
Pembeyî rengê hinarikan.**

**Şîrikî rengê perperîkan.
Şîrikî rengê perperîkan.**

**Pitkpitkî rengê xalxalokan.
Pitkpitkî rengê xalxalokan.**

Zimanê mirov nasnameya mirov e. Ji ber di jiyana rojane de mirov bi kîjan zimanê bide û bistîne, ew ji mirov re dibe nasname.

Çawa ku her dar li ser koka xwe şîn tê, her mirov jî bi zimanê xwe mezin dibe.

Kurdî ji kûrayiya dîrokê tê. Mirovên li navbera Dîjle û Firatê bi cî bûn û şaristanî ava kirin, bi Kurdî dipeyvîn.

Xwedîderketina li Kurdî xwedîderketina li vê dîrokê ye û bikaranîna Kurdî xwegihandina dewlemendî û xweşiya vê çanda dergûşa mirovahiyê ye.

